

"ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ"

- 01ΣΕ. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
02ΣΕ. ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ Ν' ΑΛΛΑΞΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ Η ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΣΟΥ ΖΩΗ
03ΣΕ. ΣΩΤΗΡΙΑ και ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ (Χάνεται η σωτηρία του πιστού;)
04ΣΕ. ΔΑΙΜΟΝΙΚΕΣ ΕΠΙΡΡΟΕΣ ΣΤΟΝ ΠΙΣΤΟ (Απελευθέρωση από δαιμονικά πνεύματα)
05ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ - Η δύναμη της Πεντηκοστής
06ΣΕ. ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ - Πνευματικά Χαρίσματα
07ΣΕ. Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ Θεός
08ΣΕ. Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ
09ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
10ΣΕ. Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Κυριακός Δείπνος)
11ΣΕ. ΔΕΚΑΤΑ και ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ (Ο νόμος της σποράς και του βερισμού)
12ΣΕ. ΝΗΣΤΕΙΑ (Αποχή από το φαγητό ή αλλαγή φαγητού;)
13ΣΕ. ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ, που πρέπει να γίνεται σε ανθρώπους ή στον Θεό;
14ΣΕ. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ
15ΣΕ. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΟΡΚΟΣ (Επιτρέπεται ο πιστός να ορκίζεται;)
16ΣΕ. ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ (Είχε ο Ιησούς άλλα κατά σάρκα αδελφία;)
17ΣΕ. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «ΑΓΙΟΣ»; (Υπάρχουν σήμερα ζώντες άγιοι;)
18ΣΕ. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
19ΣΕ. ΙΗΣΟΥΣ: Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ ΜΑΣ και ΜΕΣΙΤΗΣ ΜΑΣ
20ΣΕ. ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ
21ΣΕ. ΓΚΡΕΜΙΣΤΕ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ (Δοξολογία εναντίον Κορονοϊού)
22ΣΕ. ΟΙ ΕΠΤΑ ΕΩΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - Λευτικό ΚΓ/23
23ΣΕ. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (Η ημέρα του Κυρίου - Αποκάλυψη Α'1:10)
24ΣΕ. ΕΣΧΑΤΟΙ ΚΑΙΡΟΙ (Μεγάλα γεγονότα των τελευταίων καιρών)
25ΣΕ. Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (Έννοια, οργάνωση και όνομα της εκκλησίας)
26ΣΕ. ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΤΡΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ (Τι εφαρμόζει η πρώτη εκκλησία;)
27ΣΕ. ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ
28ΣΕ. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (Τι επιτρέπεται να τρώμε σύμφωνα με την Βίβλο;)
29ΣΕ. Η «ΔΕΞΙΑ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ και Ο «ΘΡΟΝΟΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ
30ΣΕ. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου)
31ΣΕ. Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ (Τραγωδία στη Γη - Δόξα στον Ουρανό)
32ΣΕ. ΤΡΙΑΝΤΑ (30) ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ (συνοπτική παρουσίαση)
33ΣΕ. ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ ΠΙΣΤΟΙ (Δόγματα και ομολογίες στην Ελλάδα)
34ΣΕ. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ («Εν αρχή ήν ο Λόγος...»)
35ΣΕ. DAVID WILKERSON: ΠΑΡΑΣΕΝΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
36ΣΕ. BENNY HINN και ΤΗΛΕ - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΕΣ (Ποια είναι η αλήθεια;)
37ΣΕ. ΟΙ 5 ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΩΝ 5 ΗΠΕΙΡΩΝ (Μια προφητεία για το μέλλον του κόσμου)
38ΣΕ. ΟΙ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ (Η ιστορική πορεία της εκκλησίας)
39ΣΕ. Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΠΟΝΗΡΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
40ΣΕ. ΠΟΛΕΜΟΣ και ΔΟΞΑ - Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (ΡΙΚ ΤΖΟΙΝΕΡ)
41ΣΕ. Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ-Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρ. Τζόινερ)
42ΣΕ. Ο «άγιος» ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ - Ο δημοφιλής προστάτης των ερωτευμένων
43ΣΕ. ΑΠΟΚΡΙΕΣ και ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ - Η αναβίωση της Ειδωλο-Λατρείας
44ΣΕ. Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
45ΣΕ. ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ, οι ανεπιθύμητοι επισκέπτες του Δωδεκαήμερου
46ΣΕ. ΤΟ ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ - δογματική/ερμηνευτική μελέτη
47ΣΕ. ΟΙ 4 ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΑΔΑ
48ΣΕ. ΦΙΛΟ-ΖΩΟΣ ή ΦΙΛ-ΑΝΘΡΩΠΟΣ (μια σύγχρονη μορφή ειδωλολατρείας)
49ΣΕ. ΤΑ ΑΔΩΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ και Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
50ΣΕ. ΝΤΑΝΙΕΛ ΕΚΕΤΣΟΥΚΟΥ - Ανάσταση από τους νεκρούς
51ΣΕ. ΧΑΟΥΑΡΝΤ ΠΙΤΜΑΝ - Ταξίδι στον 2ο και στον 3ο ουρανό
52ΣΕ. ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ; - Η δύναμη της γλώσσας
53ΣΕ. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΧΑΛΟΓΟΥΙΝ - HALLOWEEN (Αναβίωση αρχαίας Κελτικής Λατρείας)

Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

*απάντηση σε σχόλιο χριστιανικής εκπομπής με παρουσιαστή
του προγράμματος τον δημοσιογράφο και ομιλητή Sid Roth*

	Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ" επιμέλεια - παρουσίαση: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ	ΤΕΥΧΟΣ 44 Α' έκδοση: 07/2014
---	--	---

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

απάντηση σε σχόλιο χριστιανικής εκπομπής με παρουσιάστή
του προγράμματος τον δημοσιογράφο και ομιλητή Sid Roth

Ανατύπωση: 2024

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 2014

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:

«ALKIVIADIS TZELEPIS – FILADELFOS»

www.facebook.com/groups/filadelfos

ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΩΤΗ: 07/2014

ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 03/2024

Επιμέλεια έκδοσης και κειμένων,
Computer, Εκτύπωση,
Μοντάζ, Βιβλιοδεσία, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τηλ. κινητό - Viber - WhatsApp:

694 - 49 21 318

SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)

Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

Groups 2: «Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com

alkiviadistzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE (5 κανάλια):

Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2

FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS

Filadelfos HOLY BIBLE

Δημοσίευση στο FACEBOOK:

21.07.2014 (Χρονολόγιο Α.Τ.)

22.07.2014 (Groups/Filadelfos)

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

Απάντηση σε σχόλιο που έγινε στο facebook

Ένα συγκλονιστικό ερώτημα:
Όλοι γνωρίζουμε τη ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ που ο Κύριος θα αρπάξει στο μεσουράνημα, υπάρχει και άλλη ΝΥΜΦΗ που είναι του ΠΑΤΕΡΑ;

(1) ΠΡΟΛΟΓΟΣ – ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

Η χρήστης **Peggy Spyroy Simonis** (υπεύθυνη της ομάδας με την επωνυμία «Προσευχή Για Την Ελλάδα & Ενθάρρυνση Για Όλους», που δραστηριοποιείται στο facebook), την **01.07.2014**, σε σχετικό σχόλιο που έκανε στο άρθρο μου «**ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ**», το οποίο έχει αναρτηθεί στην ιστοσελίδα **www.AlkiviadisFiladelfos.com** και στην ομάδα «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**», έκανε το παρακάτω ερώτημα:

«*Σε μία αρκετά γνωστή χριστιανική εκπομπή του δημοσιογράφου και εργάτη του Θεού **Sid Roth** («It's Supernatural»), κάποιος από τους καλεσμένους του, είπε μια φράση που ίσως να έχει κάποιο νόημα και θα ήθελα να ζητήσω τη γνώμη σας, εάν γνωρίζετε. Η φράση ήταν ότι «**οι ΙΟΥΔΑΙΟΙ είναι η Νύμφη του Θεού**», και «**οι ΕΘΝΙΚΟΙ, δηλαδή εμείς οι πιστοί, είμαστε η Νύμφη του Χριστού**». Ποια είναι η άποψή σας; Υπάρχει διαφορά;*»

❖ Στο παραπάνω ερώτημα, τίθεται άμεσα το θέμα εάν υπάρχει διαχωρισμός μεταξύ της **ΝΥΜΦΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ** (των εξ Ιουδαίων πιστών) και της **ΝΥΜΦΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ** (των εξ εθνών πιστών). Πρόκειται δηλαδή για ΔΥΟ διαφορετικές «νύμφες» ή πρόκειται για ΜΙΑ νύμφη, που είναι μεν η ίδια, αλλά με διαφορετική αποστολή στις δύο περιόδους, της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης; Ομολογώ ότι διαβάζοντας το παραπάνω σχόλιο, μου έκανε μεγάλη εντύπωση ο διαχωρισμός αυτός, ήταν κάτι που δεν με είχε προβληματίσει ιδιαίτερα, τώρα όμως που

τέθηκε το θέμα, θεωρώ αυτονόητη την απορία αυτή, ή πιο ακριβέστερα το διαχωρισμό αυτό, αλλά με πολύ διαφορετικό τρόπο, όπως θα αναπτύξω στη συνέχεια. Προσωπικά, ότι ακούω και διαβάζω, όσο και αν μου φαίνεται φυσιολογικό, ή παράξενο, ή υπάρχει σε αυτό υπερβολή, **δεν το απορρίπτω**, αλλά το ψάχνω, για να μάθω **τι** ακριβώς σημαίνει, **ποιο** είναι το βαθύτερο νόημά του ή εάν πίσω από αυτό, υπάρχει κάποια αποκάλυψη.

Επειδή, πάντοτε με ενδιέφερε ο αποκαλυπτικός λόγος του Θεού, για την εξήγηση των μη κατανοητών θεμάτων της Βίβλου, που οφείλονται, **είτε** στην άγνοια των κειμένων της Βίβλου, **είτε** στην έλλειψη επαρκών θεολογικών γνώσεων, **είτε** στη μη επαρκή γνώση της εκκλησιαστικής ιστορίας, **είτε** για οποιοδήποτε άλλο λόγο και για την ορθή και αντικειμενική απάντηση, συνήθως ακολουθώ και εφαρμόζω τους λεγόμενους «**ερμηνευτικούς κανόνες**» που κατά βάση στηρίζονται στην **τυπολογία** και στους **συμβολισμούς** που η ίδια η Βίβλος μας δίνει. Όταν οι κανόνες αυτοί χρησιμοποιηθούν σωστά, είναι σαν μια πλούσια πηγή που δίνει άφθονο καθαρό νερό, το οποίο πλέον ακολουθεί μόνο του την πορεία, χωρίς ανθρώπινες παρεμβάσεις.

Ακούγοντας κάποιος για «γάμο», αμέσως η σκέψη του αυτόματα πηγαίνει στη ΝΥΜΦΗ, στο ΓΑΜΠΡΟ και στους ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΥΣ. Άρα εδώ, για να δώσουμε στο ερώτημα μια απάντηση που να στηρίζεται στην Βίβλο, θα πρέπει να εξετάσουμε το τρίπτυχο: ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ, ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΝΥΜΦΙΟΥ και ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

Τρεις ομάδες, για τις οποίες θα πρέπει να δοθεί απάντηση, τι είναι και τι αντιπροσωπεύει η καθεμία, εάν βέβαια είναι 3 ομάδες, γιατί στην πορεία της μελέτης μας πιθανόν να ασχοληθούμε με περισσότερες ή λιγότερες ομάδες και τα δεδομένα να ανατραπούν.

Γαμπρός (νυμφίος) στην πρώτη περίπτωση αναμφίβολα είναι ο Υιός (ο Ιησούς), στη δεύτερη όμως περίπτωση **θα** πρέπει να είναι ή ο Πατέρας Θεός, ή να υπάρχει κάποια άλλη ερμηνεία επ' αυτού. Επάνω στο τρίπτυχο αυτό θα ήθελα όμως να κάνουμε μερικές απλές σκέψεις, **χωρίς να επιβάλλουμε ότι αυτή είναι η ορθή άποψη**, απλά θα προσπαθήσουμε οι σκέψεις αυτές να έχουν σαν βάση τους «τύπους» που μας δίνει ο Λόγος του Θεού, καθώς και τους διάφορους διαχωρισμούς που βρίσκουμε μέσα σε αυτόν, ώστε να οδηγηθούμε σε ασφαλή συμπεράσματα.

(2) Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Γνωρίζουμε με πολλή σαφήνεια και καθαρότητα ότι πράγματι η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ είναι οι εξαγορασμένοι, οι λυτρωμένοι με το πολύτιμο Του αίμα που χύθηκε επάνω στο σταυρό του Γολγοθά. Είναι πολύ γνωστές οι περικοπές της Βίβλου που αναφέρονται στο θέμα αυτό, που νομίζω ότι δεν συντρέχει λόγος να τις αναφέρουμε, για να μην μακρηγορήσουμε στο σχόλιο. Ως γενέθλια ημέρα της εκκλησίας, θεωρείται η ημέρα της Πεντηκοστής, όπου η νύμφη του Ιησού αριθμούσε **3.000** ψυχές από το πρώτο χρισμένο μήνυμα του απόστολου Πέτρου, πιο αργότερα αναφέρεται στις Πράξεις των Αποστόλων ότι ο αριθμός αυξήθηκε σε **5.000** και ακόμα πιο αργότερα, επειδή δεν μπορούσε να αριθμηθεί ο Λουκάς, ο συγγραφέας των Πράξεων γράφει «*πλήθη ανδρών και γυναικών*» (βλέπε. Πράξεις Β/2:41, Δ/4:4, Ε/5:14). Το σώμα της νύμφης του Χριστού θα περιλαμβάνει εξαγορασμένους με το αίμα Του από την ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ μέχρι και την ΑΡΠΑΓΗ της «εκκλησίας της Φιλαδέλφειας».

Στο ΚΑ΄/21 κεφάλαιο της Αποκάλυψης βλέπουμε ότι η «Νέα Ιερουσαλήμ» είναι η νύμφη του Αρνίου, είναι η γυναίκα του Αρνίου: «*Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την ΝΕΑΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως ΝΥΜΦΗΝ ΚΕΚΟΣΜΗΜΕΝΗΝ διά τον άνδρα αυτήςΚαι ήλθε προς εμέ ένας των επτά αγγέλων των εχόντων τας επτά φιάλας τας πλήρεις από των επτά εσχάτων πληγών, και ελάλησε μετ' εμού, λέγων· Ελθέ, θέλω σοι δείξει την νύμφην, του Αρνίου την ΓΥΝΑΙΚΑ. Και με έφερεν εν πνεύματι επί όρος μέγα και υψηλόν, και μοι έδειξε την πόλιν την μεγάλην, την αγίαν Ιερουσαλήμ, καταβαίνουσαν εκ του ουρανού από του Θεού...*» (Αποκάλυψη ΚΑ/21:2,9-10). Η νύμφη του Ιησού, ο οποίος είναι το Αρνίον το εσφαγμένον **προ καταβολής κόσμου** (βλ. Α΄ Πέτρου Α/1:18-19), ονομάζεται «μεγάλη πόλη», «νέα Ιερουσαλήμ» και «αγία Ιερουσαλήμ».

Η πόλη αυτή όμως, ενώ είναι η νύμφη του Αρνίου, φέρει τα χαρακτηριστικά και των αγίων της Παλαιάς Διαθήκης και των αγίων της Καινής Διαθήκης. Αναφέρεται στην όραση του Ιωάννη ότι το τείχος της πόλης είχε 12 ΠΥΛΩΝΕΣ και 12 ΘΕΜΕΛΙΑ και το χαρακτηριστικό σημείο είναι ότι στους πυλώνες ήσαν «*ονόματα επιγεγραμμένα, τα οποία είναι των δώδεκα φυλών των υιών Ισραήλ*» και στα θεμέλια ήσαν «*τα ονόματα των δώδεκα αποστόλων του Αρνίου*» (Αποκάλυψη ΚΑ/21:12-14). Η

αντοχή ενός οικοδομήματος χαρακτηρίζεται πρώτα από την ποιότητα των θεμελίων του και μετά από τα υπόλοιπα μέρη του (τείχη, πυλώνες, κλπ). Τα θεμέλια της νέας Ιερουσαλήμ δεν ήταν οι 12 φυλές του Ισραήλ, αλλά ήταν οι 12 απόστολοι, οι οποίοι όμως ήταν συνέχεια της οικονομίας του νόμου, ήταν συνέχεια της Παλαιάς Διαθήκης και στηρίχτηκαν επάνω στις υποσχέσεις που είχε δώσει ο Θεός στους πατέρες τους, Αβραάμ, Ισαάκ και Ιακώβ.

Αρα με τον όρο «Νύμφη του Χριστού» αναφερόμαστε για τους αγίους της περιόδου της Καινής Διαθήκης. Το ερώτημα που επίσης τίθεται είναι: «Υπάρχει κάποιο σημείο ότι ο πιστός θα μετέχει στην ένδοξη αρπαγή της εκκλησίας και ότι δεν θα αποκλειστεί; Πως θα γνωρίζουμε ότι κάποιος θα είναι πράγματι μέσα στην αρπαγή;» Υπάρχει ένα πολύ καθαρό σημάδι που ο ίδιος ο Θεός μας έχει δώσει, ώστε να έχουμε τη βεβαιότητα της αρπαγής μέσα μας και να μην μπορεί ο εχθρός της ψυχής να μας βάζει αμφιβολία, απιστία και απογοήτευση. Το σημείο αυτό ο Λόγος του Θεού το ονομάζει «*η σφραγίδα του αγίου Πνεύματος*» και είναι «**ο αρραβώνας**» της ένδοξης κληρονομιάς μας.

Ο Θεός έχει για όλα τα παιδιά Του μια πνευματική σφραγίδα με την οποία μας σφραγίζει για την ημέρα της απολύτρωσης του σώματός μας. Μας σφραγίζει με το άγιο Πνεύμα Του με το οποίο μας βαπτίζει. **ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ είναι ο αρραβώνας της νύμφης εκκλησίας με τον νυμφίο της Ιησού Χριστό.** Δεν μας σφραγίζει με το άγιο Πνεύμα Του επειδή γίναμε πνευματικά τέλειοι, ή επειδή το αξίζουμε, αλλά για να «**φερόμεθα προς την τελειότητα**», ώστε καθημερινά να έχουμε νίκη ενάντια των πονηρών δυνάμεων, να καθαρίζουμε τους εαυτούς μας από κάθε μολυσμό σάρκας και πνεύματος και να διατηρούμε τη στολή μας λευκή και καθαρή, για να είμαστε εκκλησία ένδοξη, χωρίς πνευματικές κηλίδες ή ρυτίδες και όταν ο Ιησούς θα έρθει να την παραλάβει θα την παραστήσει στον εαυτό Του νύμφη αγνή (Εφεσίους Ε/5:27).

Όπως ο Αντίχριστος θα σφραγίσει τους δικούς του με το χάραγμά του, τον αριθμό 666 (βλ. Αποκάλυψη ΙΓ/12:18), ώστε να γνωρίζει ότι του ανήκουν, έτσι και ο Ιησούς Χριστός σφραγίζει με το Πνεύμα Του τους αγίους Του, δίνοντάς τους την υπόσχεση της κληρονομιάς τους. Το ότι το σφράγισμα (βάπτισμα) με το άγιο Πνεύμα είναι **άμεσα** και **στενά** συνδεδεμένο με την αρπαγή της εκκλησίας, φαίνεται πολύ καθαρά

(α) ΕΦΕΣΙΟΥΣ Α/1:13-14 «....Εἰς τὸν ὁποῖο (δηλ. τὸν Ἰησοῦ) καὶ σεις ἐλπίζατε, ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας σας, εἰς τὸν ὁποῖο πιστεύσαντες **ΕΣΦΡΑΓΙΣΘΗΤΕ ΜΕ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ**, τὸ ὁποῖον (Πνεῦμα) εἶναι ὁ ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας μας, **μέχρι τῆς ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΕΩΣ** τοῦ ἀποκτηθέντα λαοῦ (Αυτοῦ) εἰς ἔπαινον τῆς δόξης Αὐτοῦ». Εἰς τὴν ἀποστολὴν ταύτην εἶναι σαφὴς καὶ ρητὴ ἡ σύνδεσις τοῦ «σφραγίσματος με τὸ ἅγιον Πνεῦμα» τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς «ἀπολύτρωσής» τῆς. Ἐχομε ΣΦΡΑΓΙΣΜΑ καὶ ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΗ. Τὸ σφράγισμα δὲν θὰ εἶναι γιὰ πάντα, ἀλλὰ θὰ εἶναι **μέχρι** τὴν ἡμέραν τῆς ἀπολύτρωσης, γιὰτὶ μετὰ δὲν θὰ χρειάζεται πλέον.

(Υ) Β΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α/1:22, Ε/5:5 «....Ο οποίος (δηλ. ο Θεός) και μας ΕΣΦΡΑΓΙΣΕ, και έδωσε τον αρραβώνα του Πνεύματος στις καρδιές μαςΕκείνος δε ο οποίος μας έπλασε, δι' αυτό τούτο (είναι) ο Θεός, ο οποίος και μας έδωσε τον ΑΡΡΑΒΩΝΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ». Ο Κύριος Ιησούς μας έδωσε το σημείο της υπόσχεσής Του, μας έδωσε το ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ του αρραβώνα: «*Επειδή σας ηρραβώνισα με έναν ΑΝΔΡΑ* (τον νυμφίο Ιησού) *δια να σας παραστήσω ΠΑΡΘΕΝΟΝ ΑΓΝΗ* (την νύμφη εκκλησία) *εις τον Χριστόν*» (Β΄ Κορινθίους ΙΑ/11:22). Η ΝΥΜΦΗ εκκλησία αυτή τη στιγμή έχει αρραβωνιαστεί με το βάπτισμα του αγίου Πνεύματος τον ΝΥΜΦΙΟ της, τον ΕΚΛΕΚΤΟ της, τον ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ της, έχει αρραβωνιαστεί τον ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ και περιμένει την ένδοξη στιγμή που θα γίνει ο γάμος της στον ουρανό, αφού πρώτα έρθει να την παραλάβει στο μεσουράνημα (Διάβασε: Α΄ Θεσσαλονικείς Δ/4:13-18, Α΄ Κορινθίους ΙΕ/15:5-55, κλπ).

Η Ευαγγελική δογματική δέχεται ότι το βάπτισμα του αγίου Πνεύματος, που συνοδεύεται από το υπερφυσικό χάρισμα της γλωσσολαλίας («του λαλείν ξένας γλώσσας»), αφορούσε μόνο την πρώτη αποστολική περίοδο και μετά εξέλιπε, καθόσον εκπληρώθηκε ο σκοπός για τον οποίο δόθηκε στους αποστόλους και γενικά στους πιστούς της πρώτης αποστολικής εκκλησίας. Σήμερα, κατά την άποψη αυτή, ο πιστός όταν αναγεννιέται δια του αγίου Πνεύματος, έχει και το βάπτισμα του Πνεύματος, χωρίς όμως το χαρακτηριστικό γνώρισμα της υπερφυσικής ομιλίας των ξένων γλωσσών.

Άρα, κατά την Ευαγγελική και κατά την Πεντηκοστιανή θεολογία, οι αναγεννημένοι πιστοί, εφόσον έχουν βαπτιστεί με το άγιο Πνεύμα, έχουν το «δαχτυλίδι του αρραβώνα του Πνεύματος» και κατά συνέπεια θα είναι μέσα στην αρπαγή. Αυτό αντικειμενικά δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συμφωνεί με τον Λόγο του Θεού, γιατί κάποια από τις δύο θεολογίες θα πρέπει να βρίσκεται σε λάθος, δεν μπορεί και οι δύο να βρίσκονται στο σωστό, όταν μεταξύ τους δεν συμφωνούν. Εδώ δεν θα κάνω δογματική ανάλυση, ποια από τις δύο απόψεις είναι η ορθή και έρχεται σε απόλυτη συμφωνία με τη Βίβλο. Ας το κρίνει στο τέλος ο αναγνώστης, όπου γίνεται ένα σχόλιο για την αναγκαιότητα του βαπτίσματος με το άγιο Πνεύμα.

Η διευκρίνιση αυτή θεωρήθηκε ως εξαιρετικά επιβεβλημένη, καθόσον έχει άμεση σχέση με την 3^η ομάδα, που θα εξετάσουμε τη «Νύμφη του Θεού», αλλά και σε προέκταση και με τη 2^η ομάδα, που είναι οι «καλεσμένοι» στο γάμο του νυμφίου Ιησού με τη νύμφη Του εκκλησία.

(3) ΟΙ ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΓΑΜΟ ΤΗΣ ΝΥΜΦΗΣ και ΤΟΥ ΝΥΜΦΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Η «εκκλησία της ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ» (η 6 κατά σειρά που αναφέρεται στο Γ' κεφάλαιο της Αποκάλυψης) αρπάζεται, αλλά στη Γη παραμένει και περνά μέσα από το σύστημα του Αντίχριστου η «εκκλησία της ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ» (η 7^η κατά σειρά). Ο Ιωάννης όμως στην όρασή του βλέπει τον Ιησού να περπατά ανάμεσα **ΚΑΙ** από τις 7 εκκλησίες της Ασίας, οι οποίες αντιπροσωπεύουν 7 χρονικές περιόδους της εκκλησίας: «...Και εστράφη να ιδω την φωνήν, ήτις ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ· και στραφεῖς εἶδον 7 ΛΥΧΝΙΑΣ χρυσάς, και εν μέσσω των επτά λυχνιών εἶδον ἕνα ὅμοιον με υἱὸν ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη χιτῶνα και περιεζωσμένον πλῆσιον των μαστῶν ζώνην χρυσήνΟἱ 7 Ἀστέρες εἰσὶν οἱ ἄγγελοι των 7 Ἐκκλησιῶν, και αἱ 7 Λύχναι, τας οποίας εἶδες, εἰσὶν αἱ 7 Ἐκκλησίαι...» (Αποκάλυψη Α/1:12-13, 20). Εδώ ο Ιωάννης ρητά αναφέρει ότι οι 7 λυχνίες είναι 7 εκκλησίες, άρα η ίδια η Βίβλος δίνει την ερμηνεία των «λυχνιών». Περισσότερες λεπτομέρειες για το θέμα αυτό, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να διαβάσει το "Κεφάλαιο ΕΚΤΟ" του βιβλίου των εκδόσεών μας με τίτλο «**Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΡΑΙΩΝ**» (κωδικός 21), το οποίο έχει αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ".

Στην Αποκάλυψη στο ΙΑ/11 κεφάλαιο αναφέρονται οι «ΔΥΟ ΜΑΡΤΥΡΕΣ» που θα δώσουν τη μαρτυρία τους κατά την πρώτη περίοδο της βασιλείας του Αντίχριστου: «*Οὗτοι εἰσὶν αἱ δύο ἑλαιοὶ και αἱ δύο λύχναι, αἱ ἰστάμεναι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς*». Η Γραφή με τα ΣΥΜΒΟΛΑ που η ίδια μας δίνει και που η ίδια ερμηνεύει τα σύμβολα αυτά, ερμηνεύεται από μόνη της και δεν χρειάζεται να προσθέσουμε εμείς δικές μας δογματικές και θεολογικές απόψεις. Εδώ έχουμε δύο λέξεις που θεωρούνται πνευματικά κλειδιά και που μας δίνουν και την ερμηνεία για το ποιοι είναι οι «δύο μάρτυρες», οι λέξεις αυτές είναι «**ΕΛΑΙΑΙ**» και «**ΛΥΧΝΙΑΙ**». Τι μας αποκαλύπτει η Βίβλος ότι συμβολίζουν η «ΕΛΑΙΑ» και η ΛΥΧΝΙΑ;»

(α) ΛΥΧΝΙΑΙ: Ο Ιησούς στην Αποκάλυψη περιπατεί ανάμεσα σε ΕΠΤΑ ΛΥΧΝΙΕΣ «*το μυστήριον των επτά αστέρων, τους οποίους εἶδες ἐν τῇ δεξιᾷ μου, και τας επτά λυχνίας τας χρυσάς. Οἱ επτά ἀστέρες εἰσὶν οἱ ἄγγελοι των επτά εκκλησιῶν, και αἱ ΕΠΤΑ ΛΥΧΝΙΑΙ, τας οποίας εἶδες, εἰσὶν αἱ ΕΠΤΑ Ἐκκλησίαι*» (Αποκάλυψη Α/1:20, Γ/3:14-22, κλπ). Άρα το

πρώτο στοιχείο που η Γραφή μας δίνει είναι ότι οι «2 μάρτυρες» είναι «2 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ». **Τι εννοεί εδώ ότι είναι 2 εκκλησίες;** Θα το δούμε στον αμέσως επόμενο συμβολισμό.

(β) ΕΛΑΙΑΙ: Ο λαός του Θεού, το σώμα της εκκλησίας του Ιησού, όλοι γνωρίζουμε ότι είναι η «καλήν ΕΛΑΙΑ»: Στην προς Ρωμαίους ΙΑ/11:23-24 ο απόστολος Παύλος αναφέρει: «*Και εκείνοι δε, εάν δεν επιμείνωσιν εἰς τὴν ἀπιστίαν, θέλουσιν ἐγκεντρίσθῃ· διότι δυνατός ἐστὶν ὁ Θεός πάλιν να ἐγκεντρίσῃ αὐτούς. Ἐπειδὴ εάν σὺ ἀπεκόπησ ἀπὸ τῆς φυσικῆς ἈΓΡΙΕΛΑΙΑΣ και παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθῃς εἰς ΚΑΛΛΙΕΛΑΙΑΝ, πόσω μάλλον οὗτοι οἱ φυσικοὶ θέλουσιν ἐγκεντρίσθῃ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ελαίαν*». Ο λαός Ισραήλ είναι η φυσική ΚΑΛΛΙΕΛΑΙΑ από την οποία «μπολιάστηκαν» («**ἐνεκεντρίσθης**») πνευματικά οι πιστοί που προέρχονται από τα έθνη, και ο Λόγος του Θεού τους αποκαλεί ΑΓΡΙΕΛΑΙΑ και έτσι το σώμα του Ιησού έγινε η ΚΑΛΛΙΕΛΑΙΑ. Το δεύτερο λοιπόν στοιχείο που η Βίβλος μας δίνει για τους 2 μάρτυρες (που τους απόκαλεί «ελαία»), είναι ότι ο ένας είναι η «ΚΑΛΛΙΕΛΑΙΑ» και ο άλλος είναι η «ΑΓΡΙΕΛΑΙΑ».

Με τα παραπάνω στοιχεία που η ίδια η Βίβλος μας αναφέρει, το εδάφιο «*οὗτοι εἰσὶν αἱ δύο ἑλαιοὶ και αἱ δύο λύχναι*...», ερμηνεύεται πλέον από μόνο του: Οι «ΔΥΟ ΜΑΡΤΥΡΕΣ», δεν θα είναι **κατά γράμμα** μόνο 2 άνθρωποι, όπως πιστεύει η συντριπτική πλειοψηφία των αναγεννημένων πιστών σε όλο τον κόσμο (υπάρχουν και σχετικές ταινίες στον κινηματογράφο), αλλά θα είναι δύο ομάδες (γκρούπ) εκκλησιών, που θα δίνουν τη μαρτυρία τους στην πρώτη περίοδο της επταετίας του Αντίχριστου. Η μία ομάδα θα είναι η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΞ ΙΟΥΔΑΙΩΝ («η καλή ελαία») και η άλλη ομάδα θα είναι η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΞ ΕΘΝΩΝ («η αγριελαία») και οι ΔΥΟ ομάδες, θα είναι οι ΔΥΟ μάρτυρες, που σημαίνει ότι θα υπάρχει **ΔΙΠΛΗ μαρτυρία** (εξ' ού και «δύο μάρτυρες»), τους οποίους όπως αναφέρει η Βίβλος θα τους θανατώσει ο Αντίχριστος και στο μισό της επταετίας θα αναστηθούν και θα αρπαχτούν στον ουρανό.

Στο κεφάλαιο ΙΑ/11 της Αποκάλυψης υπάρχουν και άλλες **τυπολογίες** για τους «2 μάρτυρες», που ισχυροποιούν και επιβεβαιώνουν με τον πιο σαφή τρόπο την άποψη ότι πρόκειται για 2 ομάδες ανθρώπων, όπως στο εδάφιο 8 που αναφέρει «*και τα πτώματα αὐτῶν θέλουσι κείσθαι ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἣτις καλεῖται πνευμα-*

τικώς Σόδομα και Αίγυπτος, όπου και ο Κύριος ημών εσταυρώθη». Το αρχαίο Ελληνικό κείμενο δεν αναφέρει «τα πτώματα αυτών», αλλά «το ΠΤΩΜΑ αυτών» και με αυτό αλλάζει όλη η ερμηνεία που πολλοί παγκόσμια δέχονται, όπως και «κατά γράμμα» ο Ιησούς γνωρίζουμε ότι δεν σταυρώθηκε στα Σόδομα ή στην Αίγυπτο. Όλος ο κόσμος πνευματικά ονομάζεται «Αίγυπτος» και «Σόδομα» και όταν εμείς δεχθήκαμε τον Ιησού σαν προσωπικό μας σωτήρα και αναγεννηθήκαμε, τότε μεταφορικά (αλληγορικά) βγήκαμε έξω από την «Αίγυπτο», που την κυβερνά ο «Φαραώ του κόσμου τούτου», ο Διάβολος. Ο Ιησούς Χριστός δεν σταυρώθηκε ΜΕΣΑ στην Ιερουσαλήμ, αλλά ΕΞΩ από τα τείχη της πόλης, στο λόφο του Γολγοθά και έξω από την αγία πόλη την Ιερουσαλήμ, ήταν τόπος που ανήκε στους εθνικούς (στους απερίτμητους). Γι' αυτό λέγει στην Αποκάλυψη ότι, όσους σκοτώσει το θηρίον (ο Αντίχριστος), το **«πτώμα» αυτών θα είναι στην πλατεία της μεγάλης πόλης που ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ονομάζεται Σόδομα και Αίγυπτος»,** δηλαδή ο Αντίχριστος θα κάνει πόλεμο με τους αγίους του Κυρίου σε όλο το πρόσωπο της γης, για τριάμισι χρόνια (42 μήνες ή 1260 ημέρες). Άρα οι **«ΔΥΟ ΜΑΡΤΥΡΕΣ»** του ΙΑ' κεφαλαίου της Αποκάλυψης τυπολογικά είναι **ή** η «ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ», **ή** η «ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΘΛΙΨΗΣ», **ή** οι «5 ΦΡΟΝΙΜΕΣ ΠΑΡΘΕΝΕΣ». Όλοι αυτοί οι όροι εκφράζουν το ίδιο ακριβώς γεγονός.

Εφόσον ο Ιησούς περπατά ανάμεσα και στις 7 εκκλησίες, **περπατά και στην εκκλησία της θλίψης, που θα μείνει στη Γη.** Η εκκλησία της θλίψης, όλους αυτούς δηλαδή που θα αντιταχθούν στο σύστημα του Αντίχριστου και θα τους σκοτώσει, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΝΥΜΦΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, αλλά θα είναι όμως στο γάμο ως ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΙ, θα έχουν διαφορετική θέση στο γάμο. Στον ουρανό πηγαίνουν μόνο οι σεσωσμένοι και η εκκλησία της θλίψης (Λαοδικείας) θα αποτελείται από σεσωσμένους για τη μαρτυρία τους στο όνομα του Αρνίου. Αυτή λοιπόν είναι η 2^η ομάδα πιστών (η 1^η ομάδα είναι η νύμφη του Χριστού, που αρπάχτηκε):

«Και απεκρίθη εις (ένas) εκ των πρεσβυτέρων, λέγων προς εμέ· Ούτοι οι ενδεδυμένοι τας στολὰς τας λευκάς τίνες είναι και πόθεν ήλθον; Και είπα προς αυτόν· Κύριε, συ εξεύρεις. Και είπε προς εμέ· Ούτοι είναι οι ερχόμενοι εκ της θλίψεως της μεγάλης, και έπλυναν τας στολὰς αυτών και ελεύκαναν αυτάς εν τω αίματι του Αρνίου. Διά τούτο

είναι ΕΝΩΠΙΟΝ του θρόνου του Θεού και λατρεύουσιν Αυτόν ημέραν και νύκτα εν τω ναώ αυτού, και ο καθημέρος επί του θρόνου θέλει κατασκηνώσει επ' αυτούς» (Αποκάλυψη Ζ/7:13-15 /Επίσης: ΙΓ/13:7).

Εκείνο που θα πρέπει απαραίτητα να διευκρινίσουμε εδώ, είναι ότι οι άγιοι της θλίψης, οι πιστοί της εκκλησίας της Λαοδικείας, δεν θα έχουν τον αρραβώνα του Πνεύματος, δεν θα έχουν την εμπειρία της Πεντηκοστής, δεν θα είναι βαπτισμένοι με το άγιο Πνεύμα, όπως θα είναι η νύμφη του Ιησού, δηλαδή οι πιστοί της 1^{ης} ομάδας που θα μετέχουν της αρπαγής, αλλά όμως θα σωθούν και αυτοί. Ο Κύριος στο τέλος των τριάμιση ετών θα τους αναστήσει και θα τους αρπάξει στον ουρανό. Είναι το **«υπόλοιπον του σπέρματος της γυναίκος»,** που αναφέρεται στο ΙΒ/12 κεφάλαιο της Αποκάλυψης. Αυτή η λεπτομέρεια (ότι δεν θα έχουν την εμπειρία της Πεντηκοστής) έχει πολύ μεγάλη σημασία, γιατί θα αναφερθούμε και στην 3^η ομάδα, στη "Νύμφη του Θεού".

Στο ΙΒ/12 κεφάλαιο της Αποκάλυψης όπου έχουμε την όραση του δράκοντα και της γυναίκας, βλέπουμε ότι ο δράκοντας (ο Διάβολος), αφού αρπάζεται ο «υιός ο άρσεν» στον ουρανό, κάνει πόλεμο με **«τους λοιπούς του σπέρματος αυτής, τους ΦΥΛΑΤΤΟΝΤΑΣ τας εντολάς του Θεού και ΕΧΟΝΤΑΣ την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού»** (βλ. Αποκάλυψη ΙΒ/12:11-17). Το υπόλοιπο σπέρμα της γυναίκας που διώκεται είναι η εκκλησία της θλίψης, είναι οι 2 μάρτυρες. Λεπτομέρειες για το θέμα αυτό διάβασε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο **«Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ»** (βιβλίο Νο 13).

«Ας χαίρωμεν και ας αγαλλιώμεθα και ας δώσωμεν την δόξαν εις αυτόν, διότι ήλθεν ο ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΑΡΝΙΟΥ, και η γυνή αυτού η-τοίμασεν εαυτήν. Και εδόθη εις αυτήν να ενδυσθή βύσσινον καθαρόν και λαμπρόν· διότι το βύσσινον είναι τα δικαιώματα των αγίων. Και λέγει προς εμέ· Γράψον, Μακάριοι οι κεκλημένοι εις το δείπνον του γάμου του Αρνίου. Και λέγει προς εμέ· Ούτοι είναι οι αληθινοί λόγοι του Θεού» (Αποκάλυψη ΙΘ/19:7-9). Μακάριοι και ευλογημένοι είναι οι ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΙ στο γάμου του Αρνίου και στον ουρανό δεν μπαίνει κανένας ακάθαρτος, παρά μόνον οι δικαιωμένοι άγιοι. Οι καλεσμένοι δεν έχουν το δαχτυλίδι του αρραβώνα, αφού δεν είναι η "νύμφη", αλλά έχουν την ομολογία της πίστεως τον Κύριο. Πολύ παραστατικές και γλαφυρές είναι οι περιγραφές που κάνουν ο Ματθαίος και ο Λουκάς για τους προσκεκλημένους, όταν αναφέρονται ο μεν πρώτος στην **«παραβολή του γάμου του**

υιού του βασιλέα» (Ματθαίος ΚΒ/22:1-10), ο δε δεύτερος στην **«παραβολή του δείπνου»** (Λουκάς ΙΔ/14:16-24).

(4) Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Εδώ ερχόμαστε αντιμέτωποι με διάφορα εύλογα ερωτηματικά, τα οποία από δογματική (θεολογική) άποψη είναι μεγάλης σημασίας: «Ο όρος "Νύμφη του Θεού" αναφέρεται στην Βίβλο ή είναι ανθρωπίνη επινόηση; Είναι μια ξεχωριστή ομάδα ή πίσω από το όνομα αυτό κρύβεται κάποια άλλη γνωστή ομάδα; Τελικά πόσες ομάδες υπάρχουν στον ουρανό;».

Στον ουρανό βλέπουμε μέσα από το βιβλίο της Αποκάλυψης η παγκόσμια εκκλησία (από τη δημιουργία του Αδάμ μέχρι τη συντέλεια) να αντιπροσωπεύεται από **24 ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΣ**, ή κατά έναν άλλο συμβολισμό από **4 ΖΩΑ**. Μέσα στους 24 πρεσβύτερους (ή τα 4 ζώα) είναι και η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ (οι πιστοί της περιόδου εκείνης) και η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Ο όρος «εκκλησία» εκφράζει το σύνολο των πιστών και δεν αναφέρεται μόνο στην περίοδο της Καινής Διαθήκης. Άλλωστε όταν απολογείτο ο Στέφανος, πριν τον λιθοβολήσουν, αναφερόμενος για τον Μωυσή είπε: *«Οὗτος είναι όστις εν τη ΕΚΚΛΗΣΙΑ εν τη ερήμω εστάθη μετά τον αγγέλου του λαλούντος προς αυτόν.....»* (Πράξεις Ζ/7:38). Η εκκλησία στην έρημο, προ Χριστού, δεν ήταν κάποιο κτίριο, αλλά ήταν το σύνολο των πιστών Ιουδαίων.

Το ερώτημα είναι απλό, αλλά και συγκλονιστικό: «Εφόσον η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ (από την Πεντηκοστή μέχρι την αρπαγή) είναι η νύμφη του Αρνίου και εφόσον η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ (ή αλλιώς της θλίψης, ή οι 2 μάρτυρες, ή οι 5 φρόνιμες παρθένες) είναι οι καλεσμένοι στο γάμο του Αρνίου και της νύμφης Του, τότε η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ, οι Ιουδαίοι πιστοί, οι μεγάλοι άνδρες του Θεού, ο Αβραάμ, ο Ισαάκ, ο Ιακώβ, ο Δαβίδ, ο Μωυσής, κλπ, που θα είναι; Ποιο σώμα θα αποτελούν;»

Θα θυμίσω τα λόγια του Ιησού για τον Ιωάννη τον βαπτιστή, για τον οποίο είπε ότι *«...μεταξύ των γεννηθέντων εκ γυναικών ουδείς προφήτης είναι μεγαλύτερος Ιωάννου του βαπτιστού· πλην ο μικρότερος εν τη*

βασιλεία του Θεού είναι μεγαλύτερος αυτού» (Λουκάς Ζ/7:28). Γιατί ο Ιωάννης θα είναι ο μικρότερος μέσα στη βασιλεία; Ο Ιωάννης έζησε στην περίοδο του νόμου και όλοι οι άγιοι της περιόδου της Παλαιάς Διαθήκης είχαν ένα μεγάλο (ας το χαρακτηρίσω) μειονέκτημα σε σύγκριση με τους πιστούς της περιόδου της Καινής Διαθήκης, το οποίο ήταν ότι **δεν ήταν βαπτισμένοι με το άγιο Πνεύμα του Θεού**. Το Πνεύμα του Θεού ερχόταν επάνω στους εκλεκτούς Του και αφού εκπληρωνόταν ο σκοπός για τον οποίο ερχόταν, μετά έφευγε, δεν υπήρχε **μόνιμη ενοίκηση** του Πνεύματος του Κυρίου στους πιστούς στην περίοδο αυτή. Σύμφωνα με τον απολογητή και δογματικό του χριστιανισμού απόστολο Παύλο, για να μετέχει κάποιος της αρπαγής και να είναι μέσα στη νύμφη του Χριστού θα πρέπει να έχει το ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΤΟΥ ΑΡΑΒΩΝΑ, να έχει σφραγιστεί με το Πνεύμα του Κυρίου, που είναι το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα Του.

Οι άγιοι της Παλαιάς Διαθήκης δεν έχουν το δακτυλίδι του Πνεύματος, κατά συνέπεια, δεν μπορεί να είναι μέρος της νύμφης του Χριστού, του ανθρώπου Ιησού, μέσα στον οποίο *«κατοικεί ΠΑΝ το πλήρωμα της θεότητας του Πατέρα σωματικά»* (βλ. Κολοσσαείς Β/2:9).

Στον ουρανό βλέπουμε ότι η θέση των αγίων δεν θα είναι η ίδια. Ένας τυπολογικός συμβολισμός των πιστών είναι με τους αστέρες: *«Και οι συνετοί θέλουσιν εκλάβει ως η λαμπρότης του στερεώματος· και οι επιστρέφοντες πολλούς εις δικαιοσύνην ως οι ΑΣΤΕΡΕΣ, εις τους αιώνας των αιώνων»* (Δανιήλ ΙΒ/12:3). Ο απόστολος Παύλος, αναφερόμενος στην ανάσταση των νεκρών και στην αρπαγή της εκκλησίας, αναφέρει ότι *«άλλη δόξα είναι του ηλίου, και άλλη δόξα της σελήνης, και άλλη δόξα των αστέρων· διότι ΑΣΤΗΡ διαφέρει ΑΣΤΕΡΟΣ κατά την δόξαν»* (Α΄ Κορινθίους ΙΕ/15:41).

Και δεν θα είναι μόνο η **θέση** διαφορετική στον ουρανό, αλλά και ο **μισθός** του καθενός θα είναι διαφορετικός, ανάλογα με τι πνευματικά υλικά εργάστηκε για την οικοδομή του σώματος του Χριστού: *«...Λιότι θεμέλιον άλλο ουδείς δύναται να θέση παρά το τεθέν, το οποίον είναι ο Ιησούς Χριστός. Εάν δε τις εποικοδομή επί το θεμέλιον τούτο χρυσόν, άργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην· εκάστου το έργον θέλει φανερωθή· διότι η ημέρα θέλει φανερώσει αυτό, επειδή διά πυρός ανακαλύπτεται· και το πυρ θέλει δοκιμάσει το έργον εκάστου οποίον είναι.*

Εάν το έργον τινός, το οποίον επωκοδόμησε μένη, θέλει λάβει μισθόν· εάν το έργον τινός κατακαή, θέλει ζημιωθή, αυτός όμως θέλει σωθή, πλην ούτως ως διά πυρός» (Α΄ Κορινθίους Γ/3:11-15). Εδώ κατά βάση δεν αναφέρεται ο Παύλος για το παγκόσμιο σώμα της εκκλησίας, από τη δημιουργία του κόσμου και μετά, αλλά αναφέρεται ειδικά στο σώμα του Χριστού, την εκλεκτή νύμφη Του, όπου ο μισθός του καθενός στον ουρανό δεν θα είναι ο ίδιος.

Ο πιστός λοιπόν διαφέρει από άλλον πιστό **«κατά την δόξαν»**, η ΘΕΣΗ του και ο ΜΙΣΘΟΣ του στον ουρανό θα είναι ανάλογα με την πνευματική του πορεία εδώ στη Γη. Παρακάτω θα αναφέρουμε μερικές περιπτώσεις, με συνοπτικό τρόπο, χωρίς λεπτομερή ανάλυση:

(1) Η ΝΥΜΦΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ - Εξέχουσα, ξεχωριστή θέση στον ουρανό θα έχει η νύμφη του Χριστού, η οποία θα καθίσει ΜΕΣΑ στο θρόνο του Θεού, στον οποίο κάθεται και ο νυμφίος Ιησούς: **«Ὅστις νικά, θέλω δώσει εἰς αὐτόν να καθίσῃ μετ' Εμοῦ ΕΝ Τῷ ΘΡΩΝῷ ΜΟΥ, καθὼς και ἐγὼ ἐνίκησα και ἐκάθισα μετὰ του Πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ ΑΥΤΟΥ»** (Αποκάλυψη Γ/3:21). Στην Αποκάλυψη ΚΒ/22:3-4 βλέπουμε μόνο ΕΝΑ θρόνο, που είναι ο **«θρόνος του ΘΕΟΥ και του ΑΡΝΙΟΥ»**. Αντίθετα, οι υπόλοιποι πιστοί των άλλων ομάδων (ή κατηγοριών) σε οποιαδήποτε εποχή και εάν έζησαν (πριν ή μετά Χριστό, πριν ή μετά την αρπαγή), εφόσον δεν ανήκουν στη νύμφη του Ιησού, βλέπουμε να κάθονται **ή** ΕΝΩΠΙΟΝ του θρόνου, **ή** ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ του θρόνου, **ή** ΚΥΚΛΩ του θρόνου, αλλά όχι ΜΕΣΑ στο θρόνο. Την εξέχουσα θέση που θα έχει η νύμφη εκκλησία, θα μπορούσαμε να την παρομοιάσουμε με ένα ασύλληπτης ομορφιάς μαργαριτάρι, που θα κοσμεί το στέμμα του Βασιλιά των βασιλιάδων, του αναστημένου και ένδοξου νυμφίου Ιησού Χριστού.

(2) ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΗΣ ΘΛΙΨΗΣ - Οι άγιοι της θλίψης θα είναι ΕΝΩΠΙΟΝ του θρόνου: **«Διὰ τοῦτο εἶναι ΕΝΩΠΙΟΝ του θρόνου του Θεοῦ και λατρεύουσιν Αὐτόν ἡμέραν και νύκτα ἐν τῷ ναὼ αὐτοῦ, και ο καθήμενος ἐπὶ του θρόνου θέλει κατασκηνώσει ἐπ' αὐτούς»** (Αποκάλυψη Ζ/7:13-15). Αναφερθήκαμε ότι τυπολογικά οι άγιοι της θλίψης αντιπροσωπεύονται από τους **«2 μάρτυρες»** ή από τις **«5 φρόνιμες παρθένες»**. Στην παρούσα μελέτη μας, για τον τυπολογικό συμβολισμό της παραβολής των 10 παρθένων δεν κάναμε καμιά μνεία, καθώς θα πρέπει να γίνει

ξεχωριστή μελέτη. Απλά για να μην αφήσουμε κενά και ερωτηματικά, αναφέρουμε ότι η επικρατούσα δογματική θέση και άποψη της συντριπτικής πλειοψηφίας των αναγεννημένων πιστών είναι ότι **οι 5 ΦΡΟΝΙΜΕΣ παρθένες**, είχαν το δαχτυλίδι του αρραβώνα του Πνεύματος και είναι η **«εκκλησία της Φιλαδέλφειας»** που θα αρπαχτεί (εκκλησία της αρπαγής) και **οι 5 ΜΩΡΕΣ παρθένες**, δεν ήσαν βαπτισμένες με άγιο Πνεύμα, δεν είχαν τον αρραβώνα του Πνεύματος και έμειναν κάτω στη Γη, είναι η **«εκκλησία της Λαοδικείας»** που θα περάσει μέσα από το σύστημα του Αντίχριστου (εκκλησία της θλίψης).

Η άποψη αυτή, κατά τη γνώμη μου, δεν έχει ισχυρά ερείσματα μέσα στην Βίβλο, γιατί και οι 10 ΠΑΡΘΕΝΕΣ δεν μετέχουν στην αρπαγή και μένουν κάτω, αφού το γεγονός με τις 10 παρθένες συμβαίνει ΜΕΤΑ την αρπαγή: **«ΤΟΤΕ θέλει ομοιωθή η βασιλεία των ουρανών με δέκα παρθένας, αἰτίνες λαβούσαι (=οι οποίες αφού έλαβαν) τας λαμπάδας αὐτῶν ἐξήλθον εἰς ἀπάντησιν του νυμφίου...»** (Ματθαίος ΚΕ/25:1). Εδώ λέγει **«ΤΟΤΕ»**, δηλαδή μετά τα συγκλονιστικά γεγονότα του ΚΔ/24 κεφαλαίου, όπου η αρπαγή θα έχει ήδη γίνει. Κατά συνέπεια, οι μεν 5 φρόνιμες αντιστέκονται στο σύστημα του Αντίχριστου, ο οποίος τελικά θα τις σκοτώσει, αλλά στο τέλος των τριάμισι ετών θα αναστηθούν, οι δε 5 μωρές χάνονται, καθώς συνβιβάστηκαν με το σύστημα του Αντίχριστου. Οι 5 λοιπόν φρόνιμες παρθένες τυπολογικά συμβολίζουν την εκκλησία της θλίψης, όπως και οι 2 μάρτυρες του ΙΑ΄ κεφαλαίου της Αποκάλυψης.

Αναφέραμε παραπάνω ότι οι 2 μάρτυρες είναι 2 ομάδες ανθρώπων κατά την περίοδο του Αντίχριστου, είναι οι **«πιστοί εξ ΙΟΥΔΑΙΩΝ»** και οι **«πιστοί εξ ΕΘΝΩΝ»**. Θα πρέπει όμως να αναφέρουμε ότι πολλοί ερμηνευτές της Βίβλου δίνουν λάθος ερμηνεία, θεωρώντας ότι πρόκειται για 2 πραγματικούς ανθρώπους. Επ' αυτού υπάρχουν δύο κυρίως απόψεις: Η μία άποψη αναφέρει ότι θα είναι **ο Ενώχ** και **ο Ηλίας**, που είναι οι μοναδικοί άνθρωποι στον κόσμο που δεν γνώρισαν ΦΥΣΙΚΟ θάνατο, αλλά αρπάχτηκαν στον ουρανό και η άλλη άποψη αναφέρει ότι θα είναι **ο Ηλίας** και **ο Μωυσής** που εμφανίστηκαν στο όρος της μεταμόρφωσης του Ιησού. Φυσικά αυτές είναι ερμηνείες ανθρώπινες, παίρνοντας τον Λόγο του Θεού **«κατά γράμμα»** και ερμηνεύοντάς τον **«κατά το δοκούν»**, σύμφωνα δηλαδή με τις δικές τους δογματικές τοποθετήσεις. Αξίζει να αναφερθεί ότι **ο ΕΝΩΧ αρπάχθηκε από τον Θεό**

ΠΡΙΝ τον κατακλυσμό (τύπος της «εκκλησίας της ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ», που αρπάζεται πριν την κρίση) και ο ΗΛΙΑΣ αρπάχθηκε ΜΕΤΑ τον κατακλυσμό (τύπος της «εκκλησίας της ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ», που μένει κάτω και περνά μέσα από την κρίση και μετά ανασταίνεται και αρπάζεται).

Η άποψη ότι πρόκειται για το ζευγάρι "Ενώχ και Ηλίας" (ή "Ηλίας και Μωυσής"), είναι αυθαίρετη και καθαρά αντιΒιβλική. Τα σώματα του Ενώχ και του Ηλία από θνητά μεταμορφώθηκαν σε αθάνατα και βρέθηκαν στην παρουσία του Θεού, όπως ακριβώς θα γίνει και με τους αγίους της Καινής Διαθήκης, που θα αρπαχτούν (βλ. Α' Θεσσαλονικείς Δ/4:13-18, Α' Κορινθίους ΙΕ/15:51, 56, κλπ), καθόσον «*σαρξ και αίμα βασιλείαν Θεού δεν δύνανται να κληρονομήσωσιν, ουδέ η φθορά κληρονομεί την αφθαρσίαν*» (Α' Κορινθίους ΙΕ/15:50). Αυτό σημαίνει πως, εάν δεχτούμε την ερμηνεία ότι οι 2 μάρτυρες είναι ο Ενώχ και ο Ηλίας (ή ο Ηλίας και ο Μωυσής), τότε ο Αντίχριστος (το θηρίο) δεν θα μπορεί να τους σκοτώσει, αφού είναι αθάνατοι. Εάν επίσης δεχτούμε ότι είναι θνητοί, τότε έχουμε μετενσάρκωση και αυτό είναι μία σατανική διδασκαλία που διδάσκουν και οι ανατολικές ειδωλολατρικές θρησκείες.

(3) ΟΙ 24 ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΙ ή ΤΑ 4 ΖΩΑ - Το παγκόσμιο σώμα των λυτρωμένων, όπως εκφράζεται μέσα από τους 24 πρεσβυτέρους ή τα 4 ζώα θα είναι ΚΥΚΛΩ του θρόνου του Θεού: «...*ΚΥΚΛΩ του θρόνου ήσαν θρόνοι εικοσιτέσσαρες· και επί τους θρόνους είδον καθημένους τους εικοσιτέσσαρας πρεσβυτέρους, ενδεδυμένους ιμάτια λευκά, και είχαν επί τας κεφαλάς αυτών στεφάνους χρυσούς*» (Αποκάλυψη Δ/4:1). Επίσης, «...*Και ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ του θρόνου ήτο θάλασσα υαλίνη, ομοία με κρύσταλλον· και εν τω μέσω του θρόνου και ΚΥΚΛΩ του θρόνου τέσσαρα ζώα γέμοντα οφθαλμών έμπροσθεν και όπισθεν*» (Αποκάλυψη Δ/4:6 - Βλέπε και ΙΘ/19:4).

Το χαρακτηριστικό όλων των λοιπών περιπτώσεων, πλην της ΝΥΜΦΗΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ, είναι ότι οι πιστοί των ομάδων αυτών, δεν ήσαν βαπτισμένοι με το άγιο Πνεύμα. Αυτό έχει μεγάλη σημασία, γιατί το σώμα του πιστού με το βάπτισμα του Πνεύματος γίνεται ο ΝΑΟΣ του Θεού: «*Δεν εξεύρετε ότι είσθε ναός Θεού και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί εν υμίν;...Ή δεν εξεύρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του αγίου Πνεύματος του εν υμίν, το οποίον έχετε από Θεού, και δεν είσθε κύριοι εαυτών;*» (Α' Κορινθίους Γ/3:16 και Ϛ'/6:19-20. **Βλέπε επίσης**: Β' Κορινθίους Ϛ'/16:16, Εφεσίους Β/2:21-22, Εβραίους Γ/3:6, Α' Πέτρου Β/2:5).

Ενώ μέσα στην Βίβλο, συναντάμε σε πολλές περιπτώσεις τη φράση «Νύμφη Ιησού», ή «Νύμφη Χριστού», ή «Νύμφη εκκλησία», ή διάφορους άλλους παρεμφερείς χαρακτηρισμούς, δεν συναντάμε όμως ούτε μία φορά τη φράση «**Νύμφη του Θεού**». Θα μπορούσαμε όμως για περισσότερη κατανόηση του θέματος, χωρίς να υιοθετήσουμε τον όρο «Νύμφη του Θεού», εφόσον δεν είναι Βιβλικός να κάνουμε εμείς ένα διαχωρισμό, με καθαρά Βιβλικούς όρους: **Στον ουρανό οι διάφορες ομάδες θα διακρίνονται σε 2 μεγάλες κατηγορίες πιστών, στους έχοντες και στους μη έχοντες εδώ στη Γη το Πνεύμα του Κυρίου των δυνάμεων:** (α) Αυτοί που έχουν το δαχτυλίδι του αρραβώνα, που είναι βαπτισμένοι με το άγιο Πνεύμα, η ΝΥΜΦΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, και (β) Αυτοί που στερούνται το δαχτυλίδι του Πνεύματος, που δεν έχουν βαπτιστεί με το Πνεύμα του Θεού, σε οποιαδήποτε εποχή και να έζησαν, είτε πιστοί εξ Ιουδαίων, είτε πιστοί εξ εθνών.

Στην εκπομπή του **Sid Roth** κάποιος αποκάλεσε τους εξ Ιουδαίων πιστούς «**Νύμφη του Θεού**». Πιστούς όμως εξ Ιουδαίων έχουμε σε όλες τις εποχές, πριν και μετά Χριστό, πριν και μετά την αρπαγή της εκκλησίας. Όταν όμως θα γίνει η αρπαγή της εκκλησίας, δεν μπορούμε να αποκλείσουμε ότι μέσα σε αυτή δεν θα είναι Ιουδαίοι πιστοί, αφού η πρώτη αποστολική εκκλησία, που τα μέλη της ήταν πλήρεις Πνεύματος αγίου, αποτελείτο τα πρώτα έτη ΜΟΝΟ από Ιουδαίους πιστούς, βαπτισμένους με το άγιο Πνεύμα. Αργότερα, όταν ο Πέτρος (κατόπιν οράματος που είδε από τον Κύριο), πήγε στον εκατόνταρχο Κορνήλιο, άρχισε το ευαγγέλιο να κηρύττεται και στους εθνικούς (βλ. Πράξεις, κεφ.Ι'/10). Άρα στη νύμφη εκκλησία, στην εκκλησία της αρπαγής θα είναι και πιστοί εξ εθνών και πιστοί εξ Ιουδαίων, που θα έχουν το δαχτυλίδι του αρραβώνα.

Τι σημαίνει δαχτυλίδι του αρραβώνα; Ο Θεός για να μας επικυρώσει την κληρονομιά Του, μας δίνει τον αρραβώνα Του, μας σφραγίζει με το άγιο Πνεύμα Του, που είναι το σημείο της υπόσχεσής Του για την απολύτρωση του σώματός μας. «**Αρραβώνας**» σημαίνει «**υπόσχεση**», σε ευρεία όμως έννοια σημαίνει και «**κατάβολο ή προκαταβολή**». Θέλεις για παράδειγμα να αγοράσεις ένα σπίτι αξίας 50 χιλιάδων ευρώ, δίνεις στον ιδιοκτήτη για προκαταβολή το ποσό των 5 χιλιάδων ευρώ και έτσι αποκτάς νομικά δικαιώματα επάνω στο σπίτι αυτό με το προσύμφωνο που έχεις υπογράψει, δεν αποκτάς όμως κυ-

ριαρχικά δικαιώματα, γιατί ακόμα δεν σου ανήκει, γι' αυτό και δεν μπορείς να το μεταπωλήσεις. Αργότερα όμως, όταν καταβάλεις και το υπόλοιπο ποσό, τότε γίνεσαι κύριος του σπιτιού.

Το ίδιο συμβαίνει όταν ένας νέος αρραβωνιάζεται μια κοπέλα. Ο αρραβώνας που γίνεται μεταξύ τους, σημαίνει ότι της υπόσχεται ότι στο μέλλον θα είναι ολοκληρωτικά δική του και σαν σημείο της υπόσχεσης αυτής, της δίνει το δαχτυλίδι του αρραβώνα, που θα το φορεί στο αριστερό της χέρι ΜΕΧΡΙ που θα γίνουν οι γάμοι τους, οπότε και θα έχει όλα τα νόμιμα δικαιώματα του συζύγου. Με το δαχτυλίδι του αρραβώνα την «καπαρώνει» από οποιονδήποτε άλλον επιδοξο νυμφίο. **Είναι το σημείο ότι όσο το φορεί, θα τον προσμένει.** Ο απ. Παύλος γράφει ότι το σφράγισμα του πιστού με το άγιο Πνεύμα είναι ο αρραβώνας (το καπάρωμα) της κληρονομιάς του και αυτό θα είναι **μέχρι** την αρπαγή της εκκλησίας, όπου θα έρθει και η απολύτρωση του σώματός του και θα γίνει πλέον κύριος της ουράνιας κληρονομιάς.

Τον αρραβώνα του Πνεύματος, τον στερούνται και οι άγιοι της Παλαιάς Διαθήκης, και οι άγιοι της μεγάλης θλίψης, αλλά και οι άγιοι της Καινής Διαθήκης που δεν θα μετέχουν στην αρπαγή και θα αποτελέσουν στη συνέχεια την εκκλησία της θλίψης, όσοι βέβαια παραμείνουν πιστοί μέχρι τέλους.

(5) «ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ» και «ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»

Ο όρος «Νύμφη του ΘΕΟΥ» ρητά δεν αναφέρεται μέσα στην Βίβλο, σε αντίθεση με τον όρο «Νύμφη του ΧΡΙΣΤΟΥ», ο οποίος συχνά αναφέρεται στην Βίβλο. Εφόσον όμως, ο ίδιος ο Ιησούς, ως προς τη θεότητά Του **είναι η ορατή φανέρωση του Θεού του αοράτου**, θα μπορούσαμε θεολογικά να αποδώσουμε τον όρο «Νύμφη του Χριστού» και ως «Νύμφη του Θεού», αναφερόμενοι αποκλειστικά στη «Νύμφη εκκλησία του Χριστού». Μέσα στην Βίβλο διαβάζουμε ότι ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, είναι:

01. **«Ο ΘΕΟΣ** (ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ που υπάρχει) **εν Χριστώ**» (Β' Κορινθίους Ε/5:19).
02. **«Ο ΘΕΟΣ** (που) **φανερώθηκε εν ΣΑΡΚΙ**» (Α' Τιμόθεου Γ/3:16). Δηλαδή είναι «Ο ΓΙΑΧΒΕ που φανερώθηκε μέσα στη ΣΑΡΚΑ του Υιού Του,

του Ιησού Χριστού».

03. **«Ο ΘΕΟΣ** (ο «ΗΛ») **μεθ' ημών: ο ΕΜΜΑΝΟΥ- ΗΛ**» (Ματθαίος Α/1:23). «ΗΛ» ή «ΕΛ» είναι ο ενικός αριθμός του «ΕΛΟΧΙΜ». Άρα ο Ιησούς είναι η ορατή φανέρωση του «Ελοχίμ». Κατά γράμμα η ονομασία «ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ» σημαίνει **«ο ΗΛ μεθ' ημών»**.
04. **«ΑΙΩΝΙΟΣ ΠΑΤΗΡ**» (Ησαΐας Θ/9:6): Ο Ιησούς αποκαλείται «αιώνιος Πατέρας», αλλά ΠΑΤΕΡΑΣ είναι μόνον ένας, ο ΘΕΟΣ. Άρα ο Ιησούς είναι η φανέρωση του Πατέρα Θεού (ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Στο κείμενο της μετάφρασης του αρχιμ. Νεόφυτου Βάμβα αναφέρεται λάθος «ΠΑΤΗΡ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΑΙΩΝΟΣ»).
05. **«Το Α και το Ω, η ΑΡΧΗ και το ΤΕΛΟΣ, ο ΩΝ, και ο ΗΝ, και ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ, ο ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ**» (Αποκάλυψη Α/1:8). Εδώ ο Ιησούς φανερώνεται ως ο «Παντοκράτωρ». Φυσικά, δεν υπάρχουν ΠΟΛΛΟΙ «Παντοκράτορες», αλλά μόνον «ΕΝΑΣ», ο Πατέρας, ο οποίος φανερώθηκε «εν Υιώ» (Αποκάλυψη Α/1:8).
06. **«Ο Αληθινός ΘΕΟΣ και η Ζωή η Αιώνιος**» (Α' Ιωάννου Ε/5:20).
07. **«Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΑΣ και Ο ΘΕΟΣ ΜΑΣ**» (Ιωάννης Κ/20:28).
08. **«Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΘΕΟΣ και ΣΩΤΗΡΑΣ ΗΜΩΝ**» (Τίτος Β/2:13).

Δεν θα πρέπει να μας διαφεύγει το γεγονός ότι το σώμα του αναστημένου και ένδοξου Ιησού είναι το ΚΑΤΟΙΚΗΤΗΡΙΟ του Θεού, είναι η ΣΚΗΝΗ Του και δεν είναι μόνον ο Υιός η σκηνή του Θεού, αλλά θα είναι και οι άγιοι που θα συγκαθίσουν με τον Υιό μέσα στο θρόνο της δόξας του Θεού: *«Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την ΝΕΑΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως ΝΥΜΦΗΝ ΚΕΚΟΣΜΗΜΕΝΗΝ διά τον άνδρα αυτής. Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, Η ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών»* (Αποκάλυψη ΚΑ/21:2-3 /Βλέπε, ΙΓ/13:6).

Στον ουρανό θα έχουμε ΕΝΑ θρόνο που θα είναι **«ο θρόνος του Θεού και του Αρνίου»** (Αποκάλυψη ΚΒ/22:3). Μέσα στον ίδιο θρόνο θα καθίσει και η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΑΡΝΙΟΥ, θα καθίσει η εκκλησία του Χριστού. Εδώ πολύ απλά και με πλήρη συμφωνία της Βίβλου θα μπορούσαμε να ονομάσουμε τη **«Νύμφη του Αρνίου»** και **«Νύμφη του Θεού»**, αφού Υιός και Πατέρας βρίσκονται μέσα στον ίδιο θρόνο και ο

Πατέρας κατασκηνώνει και στη νύμφη εκκλησία. Έχουμε πλήρη ταύτιση του ΥΙΟΥ με τον ΠΑΤΕΡΑ, γι' αυτό παρατηρούμε συχνά ότι όροι που αναφέρονται και εκφράζουν τον Υιό, οι ίδιοι όροι αναφέρονται και εκφράζουν και στον Πατέρα.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα επ' αυτού έχουμε τον όρο **«εκκλησία»**, που αποδίδεται και στον Υιό και στον Πατέρα, έχουμε δηλαδή **«εκκλησία του ΧΡΙΣΤΟΥ»** και **«εκκλησία του ΘΕΟΥ»**. Το ερώτημα είναι «έχουμε δηλαδή 2 εκκλησίες, η μία είναι του Υιού και η άλλη είναι του Πατέρα;» Η απάντηση είναι ΟΧΙ, πρόκειται για ΜΙΑ εκκλησία, που είναι του Χριστού. Η εκκλησία είναι το σώμα του Ιησού Χριστού και Αυτός είναι η κεφαλή (εξουσία) της εκκλησίας Του, η οποία βγήκε μέσα από την τρυπημένη Του πλευρά, είναι ο καρπός της λυτρωτικής Του θυσίας. Πέθανε Αυτός για να μας εξαγοράσει από την κατάρρα του νόμου και της αμαρτίας. Τότε ο όρος «εκκλησία του Θεού», τι αφορά; Ποια είναι η σημασία της;

Μέσα στην Καινή Διαθήκη και ειδικότερα στις επιστολές του αποστόλου Παύλου ο όρος «εκκλησία του Θεού» απαντάται θα έλεγα πάρα πολύ συχνά: *«...Εδίδωκον την εκκλησίαν του Θεού»* (Γαλάτας Α/1:13), *«προς την εκκλησίαν του Θεού»* (Α' Κορινθίους Α/1:12, Β' Κορινθίους Α/1:1), *«την εκκλησίαν του Θεού μη καταφρονείτε»* (Α' Κορινθίους ΙΑ/11:22). Ο Παύλος γνώριζε πολύ καλά ΠΟΙΟΣ ήταν η κεφαλή της εκκλησίας, γνώριζε πάρα πολύ καλά ότι ήταν ο Ιησούς, τον οποίο συνάντησε και προσωπικά στο δρόμο προς την Δαμασκό, όταν καταδίωκε την εκκλησία Του (Πράξεις, κεφ.Θ/9). Γιατί όμως χρησιμοποιεί τον όρο «εκκλησία του ΘΕΟΥ» και δεν χρησιμοποιεί τον όρο «εκκλησία του ΧΡΙΣΤΟΥ», που αποδίδει επακριβώς το νόημα; Ο Παύλος είχε, όπως και όλη η πρώτη εκκλησία, μια μεγάλη αποκάλυψη για το πρόσωπο του Κυρίου Ιησού, είχε επίγνωση της αλήθειας αυτών που δίδασκε.

Στις Πράξεις των Αποστόλων διαβάζουμε πως ο απόστολος Παύλος, όταν σε κάποια περιοδεία του βρισκόταν στην Έφεσο και μιλούσε προς τους πρεσβυτέρους της εκεί τοπικής εκκλησίας, τους είπε: *«Προσέχετε λοιπόν εις εαυτούς και εις όλον το ποίμνιον, εις το οποίον το Πνεύμα το άγιον σας έθεσεν επισκόπους, διά να ποιμαίνητε την ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, την οποίαν (εκκλησία) απέκτησε διά του ιδίου Αυτού αίματος»* (Πράξεις Κ/20:28). **ΠΩΣ** γίνεται αυτό, να έχυσε ο Θεός το αίμα Του, αφού ο Θεός δεν πεθαίνει, ο Θεός είναι Πνεύμα και είναι ο

μόνος ο έχων την αθανασία; **ΠΟΤΕ** πέθανε ο Θεός, αφού στο σταυρό πέθανε ο Υιός Του, χύνοντας το αίμα Του για τη σωτηρία των αμαρτωλών; **ΤΙ** σημαίνουν τα λόγια του Παύλου;

Στην προς Εβραίους επιστολή με πολλή σαφήνεια και καθαρότητα αναφέρεται ότι ο Υιός είναι ο κληρονόμος του Θεού και δεν μπορεί να κληρονομήσει κάποιος, εάν πρώτα δεν πεθάνει ο διαθέτης: *«....Ο Θεός, αφού ελάλησε το πάλαι προς τους πατέρας ημών διά των προφητών πολλάκις και πολυτρόπως, εν ταις εσχάταις ταύταις ημέραις ελάλησε προς ημάς διά του Υιού»* («εν Υιώ» Ιαρχαίο κείμενο), *τον οποίον έθεσε ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΝ πάντων, δι' ου έκαμε και τους αιώναςτοσούτον ανώτερος των αγγέλων γενόμενος, όσον εξοχώτερον υπέρ αυτούς όνομα ΕΚΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΕ...* (Εβραίους Α/1:1-4). Πότε λοιπόν πέθανε ο Θεός Πατέρας και τον κληρονόμησε ο Υιός;

Η απάντηση, όσο και αν φαίνεται παράξενο, είναι πολύ απλή και αυτονόητη. Σε κάθε άνθρωπο επάνω στη Γη μέσα στις φλέβες του ρέει το αίμα των γονιών του. Σε μένα τον Αλκιβιάδη ρέει μέσα μου το αίμα του Δημήτρη και της Βασιλικής (αυτά ήταν τα ονόματα των γονιών μου). **Του Ιησού ποιοι ήσαν οι κατά σάρκα γονείς; Ποιων το αίμα έρεε μέσα στον άνθρωπο Χριστό Ιησού;** Ο Ιησούς γεννήθηκε από την Μαριάμ «εκ Πνεύματος αγίου» και γεννήτωρ (πατέρας) ήταν ο Θεός ο δημιουργός του σύμπαντος, ο οποίος είναι Πνεύμα. Άρα, μέσα Του έρεε το αίμα της φυσικής μητέρας Του, της Μαριάμ και το αίμα που του είχε δώσει ο ίδιος ο Θεός, είχε μέσα Του «θείο αίμα» και γι' αυτό δεν πρέπει ο πιστός να κάνει *«κοινό το αίμα της διαθήκης»* με την οποία εμείς λυτρωθήκαμε (βλ. Εβραίους Ε/5:4-6, Ι'/10:29 /Α' Κορινθίους ΙΑ/11:26-30, κλπ).

Ο Θεός ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ, αλλά το σχέδιο της σωτηρίας του ανθρώπου προ καταβολής κόσμου, είχε σχεδιαστεί από τον Θεό σε όλες του τις λεπτομέρειες. Ο Υιός, ο Λόγος του Πατέρα, η ορατή φανέρωση του αόρατου Θεού, μέσα στον οποίο έρεε θείο αίμα, πέθανε στη θέση του Πατέρα. Επάνω στον Γολγοθά δεν χύθηκε το αίμα της Μαριάμ και του Ιωσήφ (θετού πατέρα του Ιησού), αλλά χύθηκε το αίμα που ο ίδιος ο Θεός είχα δώσει στον Υιό Του, γι' αυτό πάρα πολύ εύστοχα αναφέρει ο Παύλος ότι ο Θεός απέκτησε την εκκλησία *«δια του ιδίου Αυτού αίματος»*, την απέκτησε με το δικό Του αίμα που είχε δώσει στον Υιό Του και έτσι «πεθαίνοντας» ο Πατέρας στο πρόσωπο του Υιού Του, ο

Υιός Τον κληρονόμησε, έγινε ο μοναδικός κληρονόμος Του (**«κληρονόμος πάντων»**), αλλά και εμείς η εκκλησία Του είμαστε **«συγκληρονόμοι Χριστού»**.

Συγκλονιστική αποκάλυψη της Βίβλου, ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, δεν είναι απλά «Θεός» (χωρίς οριστικό άρθρο), ή ένας άλλος Θεός, ή ένας οποιοσδήποτε Θεός, αλλά είναι **«ο Θεός»**, με οριστικό άρθρο, είναι η ΦΑΝΕΡΩΣΗ του ενός και μόνου αληθινού Θεού που υπάρχει, του Πατέρα: **«Όποιος είδεν Εμέ, ΕΙΔΕΝ τον Πατέρα»** (Ιωάννης ΙΔ/14:9, ΙΒ/12:45, Κολοσσαείς Α/1:15, Β/2:9, κλπ).

Όταν η Βίβλος, ο Λόγος του Θεού κάνει μνεία για την **«εκκλησία του ΘΕΟΥ»** στην περίοδο της Καινής Διαθήκης, αναφέρεται για την «εκκλησία του ΧΡΙΣΤΟΥ», που είναι η «Νύμφη του ΧΡΙΣΤΟΥ». Τυπολογικά μέσα στην Βίβλο η «γυναίκα» συμβολίζει την «εκκλησία», είτε την αληθινή εκκλησία, είτε τη χλιαρή εκκλησία, είτε την ψευδοεκκλησία. **Εδώ εμείς αναφερόμενα ειδικά στην αληθινή εκκλησία, που είναι η «Νύμφη» του Αρνίου, την οποία ο Ιησούς εξαγόρασε με το πολύτιμο θείο αίμα Του.** Εάν στη φράση της Βίβλου **«εκκλησία του ΘΕΟΥ»**, αντικαταστήσουμε τη λέξη ΕΚΚΛΗΣΙΑ με τη λέξη ΝΥΜΦΗ, έχουμε τον όρο **«Νύμφη του ΘΕΟΥ»**, δεν είναι κάποια άλλη Νύμφη, αλλά είναι η Νύμφη του Ιησού, που θα αρπαχτεί στον ουρανό.

Κατά συνέπεια, οι 4 ορολογίες «εκκλησία του ΧΡΙΣΤΟΥ», ή «εκκλησία του ΘΕΟΥ», ή «Νύμφη του ΧΡΙΣΤΟΥ», ή «Νύμφη του ΘΕΟΥ», αναφέρονται στην ίδια ομάδα, αφορούν την εκκλησία της αρπαγής. Απλά η 4^η ονομασία δεν αναφέρεται ρητά στην Βίβλο. Αυτή η ταύτιση ΥΙΟΥ και ΠΑΤΕΡΑ και ότι η «Νύμφη του Ιησού» είναι η «Νύμφη του Θεού» (Πατέρα) φαίνεται με κάθε σαφήνεια και καθαρότητα αμέσως παρακάτω, όπου ο Λόγος του Θεού μας δίνει μια θαυμαστή αποκάλυψη.

(6) Ο ΠΑΤΕΡΑΣ "ΝΤΥΘΗΚΕ" ΤΟΝ ΜΕΣΙΤΗ

1. Ο απόστολος Ιωάννης στην Αποκάλυψη κάνει μία περιγραφή της όρασης για τον αναστημένο Ιησού, τον οποίο δεν είδε όπως Τον γνώριζε όταν ήσαν μαζί στη Γη, αλλά τον είδε ντυμένο με τη δόξα και τα χαρακτηριστικά του Πατέρα Θεού: **«...Και εν μέσω των επτά λυχνιών (είδον ένα) όμοιον με υιόν ανθρώπου, ενδεδυμένον (ποδήρη) χιτώνα και περιεζωσμένον πλησίον των μαστών ζώνην χρυσήν. Η δε κεφαλή αυτού και αι τρίχες (ήσαν) λευκαί και ως μαλλίων λευκών, ως χιών· και οι οφθαλμοί**

μοί αυτού ως φλόξ πυρός...» (Αποκάλυψη Α/1:13-14). Η ονομασία "υιός του ανθρώπου" αναφέρεται στην ανθρώπινη φύση του Ιησού, στον μεσίτη, στον Αμνό της θυσίας.

Την ίδια ακριβώς περιγραφή του Ιωάννη για τον αναστημένο Ιησού Χριστό, την κάνει και ο Δανιήλ για τον Πατέρα: **«Εθεώρουν έως ότου οι θρόνοι ετέθησαν και ο Παλαιός των ημερών εκάθησε, του οποίου το ένδυμα (ήτο) λευκόν ως χιών και αι τρίχες της κεφαλής αυτού ως μαλλίων καθαρών· ο θρόνος αυτού (ήτο ως) φλόξ πυρός, οι τροχοί αυτού ως τυρ καταφλέγον»** (Δανιήλ Ζ/7:9).

Ο "Παλαιός των ημερών" είναι ο Πατέρας, αλλά ο Ιωάννης βλέπει στην όρασή του κάποιον **"ΟΜΟΙΟΝ με υιόν ανθρώπου"**, ο οποίος έχει επάνω του όλα τα στοιχεία και τα χαρακτηριστικά του Πατέρα. Φυσικά η περιγραφή αυτή είναι μεταφορική-συμβολική, γιατί **ο Θεός είναι Πνεύμα** και δεν έχει μαλλιά ή άλλα ανθρώπινα φυσικά χαρακτηριστικά. Η περιγραφή του Δανιήλ ότι οι τρίχες της κεφαλής του ήταν σαν λευκό καθαρό μαλλί, αναφέρεται συμβολικά στον Θεό ότι είναι ο "Παλαιός των ημερών", ότι δηλαδή είναι ΑΙΩΝΙΟΣ, δεν έχει ούτε αρχή, ούτε τέλος.

Το στοιχείο όμως αυτό της αιωνιότητας το βλέπουμε και στον αναστημένο και ένδοξο Ιησού, γι' αυτό και ο Ιωάννης στην όραση, μπροστά σε αυτή τη μεγαλειώδη και συγκλονιστική εμφάνιση του Ιησού πέφτει και Τον προσκυνά. Δεν προσκυνά τον διδάσκαλό Του που γνώριζε επί γης, τον "άνθρωπο Ιησού", αλλά προσκυνά Αυτόν που κατοικούσε μέσα Του και τον οποίο ο Ιησούς του αποκάλυψε **ποιος ήταν μέσα Του: «Και ότε είδον αυτόν, έπεσα προς τους πόδας αυτού ως νεκρός, και επέθηκε την δεξιάν αυτού χείρα επ' εμέ, λέγων μοι· Μη φοβού· εγώ είμαι ο ΠΡΩΤΟΣ και ο ΕΣΧΑΤΟΣ, και ο ΖΩΝ, και ΕΓΕΙΝΑ ΝΕΚΡΟΣ, και ιδού, είμαι ζων εις τους αιώνας των αιώνων, αμήν, και έχω τα κλειδιά του άδου και του θανάτου.....»** (Αποκάλυψη Α/1:17-18).

Θα πρέπει να προσέξουμε ότι ενώ είναι **«ο Πατήρ εν τω Υιώ»**, δεν λέγει ο Ιησούς στον Ιωάννη **"ΕΜΕΙΣ είμαστε"**, αλλά του λέγει **«ΕΓΩ ειμί ο πρώτος και ο έσχατος....»**. Στον Ησαΐα με σαφήνεια και καθαρότητα διακηρύττεται ότι "ο Πρώτος και ο Έσχατος" είναι ο Πατέρας Θεός:

- **«Ούτω λέγει Κύριος ο βασιλεύς του Ισραήλ και ο λυτρωτής αυτού, ο Κύριος των δυνάμεων· Εγώ είμαι ο ΠΡΩΤΟΣ και εγώ (είμαι) ο**

ΕΣΧΑΤΟΣ· και εκτός Εμού δεν υπάρχει Θεός» (Ησαΐας ΜΔ/44:6).

- **«Ακουσόν μου, Ιακώβ, και Ισραήλ τον οποίον εγώ εκάλεσα· εγώ αυτός είμαι· εγώ ο ΠΡΩΤΟΣ, εγώ και ο ΕΣΧΑΤΟΣ....»** (Ησαΐας ΜΗ/48:12).

Αρα, ποιον βλέπει εδώ ο Ιωάννης, τον Πατέρα ή τον Υιό; Γιατί, στη συνέχεια του λέγει **«...και ο ζων, και εγενόμην ΝΕΚΡΟΣ και ιδού ζων εμί εις τους αιώνας των αιώνων»** (αρχαίο κείμενο). Εδώ γεννιέται ένα φοβερό και εύλογο ερώτημα: "Πως μπορεί ο Πατέρας να γίνει νεκρός, αφού είναι Πνεύμα και είναι αθάνατος, αναλλοίωτος και αιώνιος;" Η πιστεύω ότι η απάντηση είναι απλή και αυτονόητη ότι δεν πέθανε ο Πατέρας, αλλά πέθανε ο άνθρωπος Ιησούς Χριστός, πέθανε ο Υιός που ήταν ορατή φανέρωση του Θεού του αοράτου, πέθανε η φανέρωση του Πατέρα.

Στην όραση που είδε ο απόστολος Ιωάννης είδε τον Πατέρα Θεό **"ΟΜΟΙΟΝ με υιόν ανθρώπου"**, είδε τον Πατέρα Θεό ντυμένο τον μεσίτη, ντυμένο τον αρχιερέα της πίστης μας, είδε τον Πατέρα Θεό ντυμένο τον Αμνό της θυσίας, τον Ιησού. Συγκλονιστική αλήθεια και αποκάλυψη! Άρα η ερμηνεία της "Νύμφης του Θεού", που αναφέρθηκε ο Sid Roth είναι πλέον αυτονόητη, είναι η "Νύμφη του Χριστού", γιατί είναι ένας Θρόνος, είναι ο **«θρόνος του ΘΕΟΥ (Πατέρα) και του ΑΡΝΙΟΥ (του αναστημένου Υιού)»** (Αποκάλυψη ΚΒ/22:3), μέσα στον οποίο θα καθίσει και η "ΜΙΑ" νύμφη μετά την αρπαγή της (Αποκάλυψη Γ/3:21), που είναι **"η Νύμφη του ΘΕΟΥ και του ΑΡΝΙΟΥ"**.

(7) ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ

Επειδή στη μελέτη μας αυτή δώσαμε μεγάλη έμφαση στο βάπτισμα του αγίου Πνεύματος, το οποίο είναι το δαχτυλίδι του αρραβώνα του πιστού με τον νυμφίο Χριστό και η απόκτησή του ή όχι έχει καθοριστική σημασία, γιατί είναι το εισιτήριο κατάταξης του μέσα στην νύμφη του Αρνίου, πιστεύω ότι είναι απαραίτητο να γίνει μια μικρή και σύντομη αναφορά στην εμπειρία της Πεντηκοστής:

1. Ο Θεός δια μέσου των προφητών Του είχε δώσει μια θαυμαστή υπόσχεση που ήταν ότι κάποια ημέρα θα ερχόταν σε πρώτο στάδιο **να κατοικήσει μεταξύ των ανθρώπων** και σε δεύτερο στάδιο **να κατοικήσει μέσα στις καρδιές τους**. Το πρώτο μέρος εκπληρώθηκε

με τη γέννηση του Ιησού **«εκ Πνεύματος αγίου»**, διά μέσου της παρθένου Μαρίας, όπου **«ο Θεός ΕΦΑΝΕΡΩΘΗ εν σαρκί»** (Α' Τιμοθέου Γ/3:16), όπου **«ο Θεός ήτο εν (=μέσα) Χριστώ»** (Β' Κορινθίους Ε/5:19). Ο θαυμαστός Θεός, φανερώθηκε στο πρόσωπο του Υιού Του, στον οποίο το Πνεύμα Του κατοικούσε «χωρίς μέτρο» και έτσι κατοίκησε ανάμεσα στους ανθρώπους, ευεργετώντας και θεραπεύοντας όλους τους καταδυναστευομένους από το Διάβολο (βλ. Ιωάννης Ι'/10:38, ΙΔ/14:9-10, ΙΖ/17:21, Κολοσσαείς Α/1:15, Β' Κορινθίους ς'/6:16, κλπ).

Το δεύτερο μέρος του σχεδίου του Θεού εκπληρώθηκε κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, όταν ήλθε ως **«Πνεύμα ζωοποιούν»** και κατοίκησε μέσα στις καρδιές αυτών που Τον εκζητούσαν και έτσι ο πιστός έγινε ο ζωντανός ναός του Θεού, έγινε το κατοικητήριό Του (Α' Κορινθίους Γ/3:16-17, ς'/6:19-20, ΙΕ/15:45 /Πράξεις Β/2:1-4 /κλπ.). Ο Ησαΐας προφήτευσε **«διότι με χείλη ψελλίζοντα και με ΑΛΛΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ, θέλει ομιλεί (ο Θεός) προς τούτον τον λαόν»** (Ησαΐας ΚΗ/28:11). Η προφητεία αυτή εκπληρώθηκε πριν δύο χιλιάδες χρόνια περίπου: **«Και όταν ήρθε η ημέρα της Πεντηκοστής, ήσαν όλοι με ομοψυχία στον ίδιο τόπο. Και ξαφνικά έγινε ένας ήχος από τον ουρανό, σαν έναν άνεμο που ερχόταν με βία, και γέμισε ολόκληρο το σπίτι όπου ήσαν καθισμένοι. Και φάνηκαν σ' αυτούς ΓΛΩΣΣΕΣ ΣΑΝ ΦΩΤΙΑ να διαμοιράζονται, και κάθισε σε έναν απ' αυτούς ξεχωριστά. Και πληρώθηκαν όλοι από το άγιο Πνεύμα και ΑΡΧΙΣΑΝ ΝΑ ΜΙΛΟΥΝ ΞΕΝΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ, όπως το Πνεύμα τους έδινεν να μιλούν»** (Πράξεις Β/2:1-4).

2. Ίσως σε πολλούς να φανεί παράδοξο να μιλούν οι άνθρωποι, δια του αγίου Πνεύματος, μια άγνωστη γι' αυτούς γλώσσα. Ο Θεός έχει τους δικούς Του αγίους τρόπους για να οδηγήσει τον άνθρωπο σε καθαρότητα και αγιασμό και σε νίκη ενάντια στις πονηρές δυνάμεις. Όταν οι πιστοί στην πρώτη αποστολική περίοδο ελάμβαναν το άγιο Πνεύμα, όλοι μιλούσαν με ξένες γλώσσες:

- **ΙΣΡΑΗΛΙΤΕΣ:** **«...Και ήρχισαν να λαλώσι ΞΕΝΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ, καθώς το Πνεύμα έδιδεν εις αυτούς να λαλώσιν»** (Πράξεις Β/2:4).
- **ΣΑΜΑΡΕΙΤΕΣ:** **«...Καταβάντες προσευχήθησαν περί αυτών δια να λάβωσι Πνεύμα άγιονΤότε επέθετον τας χείρας επ' αυτούς, και ΕΛΑΜΒΑΝΟΝ Πνεύμα άγιον»** (Πράξεις Η/8:14-17).
- **ΕΘΝΙΚΟΙ:** **«Και ήκουον αυτούς λαλούντας ΓΛΩΣΣΑΣ και μεγαλύ-**

νοντας τον Θεόν...» (Πράξεις Ι΄/10:44-46 και ΙΑ/11:15).

- **ΕΦΕΣΙΟΙ:** «...Ἦλθε το Πνεῦμα το ἅγιον ἐπ’ αὐτούς, και ἐλάλουν ΓΛΩΣΣΑΣ και προεφήτευον» (Πράξεις ΙΘ/19:6).
- **ΚΟΡΙΝΘΙΟΙ:** Βλέπε τα κεφάλαια ΙΒ/12 και ΙΔ/14 της Α΄ Κορινθίους.
- **απ. ΠΑΥΛΟΣ:** «Ευχαριστώ εις τον Θεόν μου, ότι λαλώ πλειοτέρας ΓΛΩΣΣΑΣ παρά πάντας υμάς...» (Α΄ Κορινθίους ΙΔ/14:18).

Βλέπουμε ότι σε όλες τις περιπτώσεις, που οι πιστοί βαπτίσθηκαν με το ἅγιο Πνεῦμα, μίλησαν με ξένες γλώσσες, **σαν σημεῖο**. Η Αγία Γραφή μάλιστα το αναφέρει και ρητά, πλην της περίπτωσης της Σαμάρειας, όπου εξυπακούεται ότι συνέβηκε ακριβώς το ίδιο. Το «*λαλεῖν ἑτέρας γλώσσας*» (ή «γλωσσολαλία», όπως χρησιμοποιείται σήμερα ο ὅρος) είναι η απόδειξη του Λόγου του Θεοῦ για το ἐν Πνεύματι βάπτισμα. Ὅπως συνέβηκε για πρώτη φορά πριν δύο χιλιάδες χρόνια, αυτό συνέβηκε σε όλες τις εποχές και συμβαίνει και σήμερα. Ο Ιησούς Χριστός είναι ο ἴδιος «*χθες, σήμερα και εις τους αἰῶνες*», βαπτίζει με το Πνεῦμα Του τους πειθαρχούντες στον Λόγο Του για να ετοιμάσει την εκλεκτή νύμφη Του, την εκκλησία, για να ἔρθει να την παραλάβει.

Την ημέρα της Πεντηκοστής ἔδωσε την πρώτη βροχή του Πνεύματός Του, στις ἑσχατες ἡμέρες που ζούμε υποσχέθηκε ότι θα δώσει στο λαό Του και την πρώτη και την ὀψιμη βροχή, θα ανοίξει τους καταρράκτες των ευλογιών Του ἐπάνω στη Γῆ (βλέπε: Ιωήλ Β:23 /Ζαχαρίας Ι΄:1-2). Ο Κύριος υποσχέθηκε ότι «*ἡ δόξα του ΕΣΧΑΤΟΥ ΟΙΚΟΥ* (=της εκκλησίας των τελευταίων καιρῶν) *θα είναι πολύ μεγαλύτερη ἀπὸ τὴ δόξα του ΠΡΩΤΟΥ ΟΙΚΟΥ* (=της πρώτης αποστολικῆς εκκλησίας)...» (Αγγαῖος Β:9).

3. ΠΟΙΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΛΑΒΕΙ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ: Την ἀπάντηση τη δίνει ο ἀπόστολος Πέτρος λέγοντας προς τους συγκεντρωμένους Ἰσραηλίτες την ημέρα της Πεντηκοστής: «*Μετανοήσατε και ας βαπτισθῇ ἕκαστος υμῶν εις το ὄνομα του Ἰησοῦ Χριστοῦ, εις ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, και θέλετε λάβει τὴν δωρεάν του ἁγίου Πνεύματος, διότι...*» (Πράξεις Β/2:38-39). Εἰδὼ ἔχουμε τρεις διαφορετικὲς ἐνέργειες (ἐμπειρίες), ὅπου η ἐπόμενη είναι ἄμεσο ἀποτέλεσμα της προηγούμενης. Ἐχουμε:

- **ΜΕΤΑΝΟΙΑ** (πίστη και ἀναγέννηση).
- **ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ** (στο ὄνομα του Ἰησοῦ).

- **ΔΩΡΕΑ** (βάπτισμα) **ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ**.

Για να λάβει κάποιος το βάπτισμα του ἁγίου Πνεύματος, ἀπαραίτητη προϋπόθεση είναι να προηγηθῶν η μετάνοια και το βάπτισμα στο νερό, γεγονός που σημαίνει ότι πρέπει να είναι κάποιος ἀναγεννημένος. Αυτό το διευκρινίζει ο Πέτρος λέγοντας ότι η ἐπαγγελία (η υπόσχεση) του ἁγίου Πνεύματος είναι «*...προς ΕΞΑΣ...*» (σε αὐτούς δηλαδή που μιλούσε τη στιγμή ἐκείνη) «*...και προς ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΣΑΣ...*» (στοις ἄμεσους ἀπογόνους τους) «*...και προς πάντας ΤΟΥΣ ΕΙΣ ΜΑΚΡΑΝ...*» (για ὅλους τους ἀνθρώπους, σε όλες τις εποχές) «*...ὅσους ἈΝ ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΗ Κύριος ο Θεός ἡμῶν*». Εφόσον ο Ιησούς σε προσκάλεσε και σε ἀναγέννησε με το Πνεῦμα Του, θέλει να σε βαπτίσει και με το Πνεῦμα Του, γιατί η ἐπαγγελία Του είναι και για σένα.

4. ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ. Υπάρχουν, ἀνά τον κόσμον, πολλές χριστιανικὲς ὁμολογίες που δὲν δέχονται ότι το βάπτισμα του ἁγίου Πνεύματος, ὅταν συνοδεύεται ἀπὸ το υπερφυσικό χάρισμα των ξένων γλωσσῶν, είναι και για μας σήμερα. Γι’ αυτό διακηρύττουν πως, **ὅταν ο ἄνθρωπος ἀναγεννιέται δια του Πνεύματος του Θεοῦ, ταυτόχρονα βαπτίζεται και με αυτό, χωρίς ὅμως να λαλεῖ ξένες γλώσσες**, σαν σημεῖο ότι το ἔλαβε. Αποτέλεσμα αὐτῆς της διδασχῆς είναι να ἀπορρίπτουν και την ἀναγέννηση (σωτηρία) στην περίοδο της Παλαιᾶς Διαθήκης. Η Αγία Γραφή ὅμως για το θέμα αὐτό, ἀναφέρει ρητά ότι υπῆρχε ἀναγέννηση (σωτηρία) στην περίοδο της Παλαιᾶς Διαθήκης και για το θέμα αὐτό υπάρχουν πολλές και ισχυρὲς ἀποδείξεις, ἀπὸ τις ὁποῖες ἀναφέρουμε παρακάτω τις πιο χαρακτηριστικὲς περιπτώσεις:

❖ **Ο Μωυσής** παρακαλεῖ τον Θεό, ἐξαιτίας της ἀνομίας του Ἰσραήλ, να ἐξαλείψει το ὄνομά του ἀπὸ το Βιβλίο της Ζωῆς (Ἐξοδος ΛΒ/32:32). Ἀρα τα ὀνόματα των ἁγίων της Παλαιᾶς Διαθήκης ἦταν γραμμένα στο Βιβλίο της Ζωῆς, ὅπως γίνεται και με τους πιστοὺς της περιόδου της χάριτος, της Καινῆς Διαθήκης (βλ. Φιλιππησίους Δ/4:3 /κλπ).

❖ **Ο Νικόδημος**, ὅταν συνομιλοῦσε με τον Ἰησοῦ και ἀπορούσε πως γινόταν η ἀναγέννηση («*ἡ ἄνωθεν γέννηση*») ἀκούσε τον Ἰησοῦ να τον ἐπιπλήττει, λέγοντάς του: «*Σὺ εἶσαι διδάσκαλος του Ἰσραὴλ και ΤΑΥΤΑ δὲν ἐξεύρεις*» (Ιωάννης Γ/3:1-10). Αὐτό σημαίνει ότι στην περίοδο της Παλαιᾶς Διαθήκης γνώριζαν και δίδασκαν την οδὸ της σωτηρίας.

❖ **Οι μαθητές** είχαν αναγεννηθεί, πριν την Πεντηκοστή. Γι' αυτό τους διαβεβαίωσε ο ίδιος ο Ιησούς, λέγοντάς τους: «*Χαίρετε μάλλον, ότι τα ονόματά σας ΕΓΓΡΑΦΗΣΑΝ (όχι «θα γραφτούν») εν τοις ουρανοίς...*» (Λουκάς Ι'/10:20). Τα ονόματά τους είχαν γραφτεί στο Βιβλίο της Ζωής και ήταν πλέον καθαροί: «*Σεις είσθε ΚΑΘΑΡΟΙ, αλλ' ουχί πάντες (εννοούσε τον Ιούδα) ...ο λελουμένος δεν έχει χρείαν, ειμή τους πόδας να νιφθῇ, αλλ' είναι όλος καθαρός*» (Ιωάννης ΙΓ/13:8-10). Άλλωστε πως οι μαθητές θα έκαναν θαύματα, πριν την Πεντηκοστή, εάν δεν είχαν πίστη; Εάν δεν είχαν μέσα τους αναγέννηση πνευματική; Είναι αδύνατον κάποιος άπιστος, να ενεργεί σημεία και τεράστια στο όνομα του Ιησού (βλ. Ματθαίος Ι'/10:1, Μάρκος ζ'/6:7-13, Λουκάς Ι'/10:17-19, κλπ).

(8) Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ

Μετά από τις παραπάνω περιγραφές και τα σχόλια που έγιναν για τις υπάρχουσες ομάδες στον ουρανό, καθώς και το διαχωρισμό μεταξύ τους, **συνοπτικά** καταλήγουμε στα ακόλουθα συμπεράσματα, τα οποία δεν θεωρούμε ότι είναι τα μοναδικά ή ότι το θέμα έχει εξαντληθεί, αλλά ότι δίνουν μια μικρή απάντηση στο βαρυσήμαντο ερώτημα που τέθηκε στην αρχή:

- Στον ουρανό θα υπάρχουν διάφορες ομάδες, με **διαφορετική θέση** η καθεμία, αλλά και με **διαφορετικό μισθό** στους αγίους της κάθε ομάδας.
- Όλες οι ομάδες θα έχουν **σαν κυρίαρχο χαρακτηριστικό** ότι θα αποτελούνται από **πιστούς** που θα προέρχονται και από ΙΟΥΔΑΙΟΥΣ και από ΕΘΝΙΚΟΥΣ.
- Όλες οι ομάδες μπορούμε να τις κατατάξουμε σε **δύο μεγάλες κατηγορίες**. Στη μία κατηγορία οι πιστοί, εδώ στη Γη ήσαν βαπτισμένοι με το άγιο Πνεύμα, είχαν λάβει το δαχτυλίδι του αρραβώνα, ενώ στην άλλη κατηγορία δεν είχαν βαπτισθεί με το Πνεύμα του Θεού.
- **Εξέχουσα θέση** στον ουρανό θα έχει η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΑΡΝΙΟΥ που θα συνκαθίσει μαζί με τον Ιησού ΜΕΣΑ στο θρόνο του παντοκράτορα Θεού. Η ομάδα αυτή καλύπτει συγκεκριμένη χρονική περίοδο, η οποία αρχίζει από την ημέρα της Πεντηκοστής (50

ημέρες μετά την ανάληψη του Ιησού στον ουρανό) και τελειώνει με την αρπαγή της εκκλησίας από το Ιησού, που θα έρθει στο μεσουράνημα για να την παραλάβει.

- **Οι άλλες ομάδες**, είτε ανήκουν στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης, είτε ανήκουν στην περίοδο της Καινής Διαθήκης και κατόπιν, μέχρι και τη συντέλεια του κόσμου, στον ουρανό θα βρίσκονται ΕΝΩΠΙΟΝ ή ΚΥΚΛΩ του θρόνου του Θεού.
- Ο όρος «Νύμφη του Θεού» ρητά δεν αναφέρεται μέσα στην Βίβλο, ενώ αντίθετα ο όρος «Νύμφη του ΧΡΙΣΤΟΥ», συχνά αναφέρεται στην Βίβλο. Θα μπορούσαμε θεολογικά να αποδώσουμε τον όρο «**Νύμφη του ΧΡΙΣΤΟΥ**» και ως «**Νύμφη του ΘΕΟΥ**», εφόσον γνωρίζουμε ότι ο Ιησούς, ως προς τη θεότητά Του, είναι η ορατή φανέρωση του Θεού του αοράτου. Άλλωστε μέσα στην Καινή Διαθήκη οι όροι «**εκκλησία του ΧΡΙΣΤΟΥ**» και «**εκκλησία του ΘΕΟΥ**», αναφέρονται στη γυναίκα του Αρνίου, στην εκκλησία της αρπαγής.
- Άρα οι 4 όροι «**Νύμφη του ΧΡΙΣΤΟΥ**», «**Νύμφη του ΘΕΟΥ**», «**εκκλησία του ΧΡΙΣΤΟΥ**» και «**εκκλησία του ΘΕΟΥ**», αφορούν την ίδια ομάδα, αφορούν την ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΑΡΠΑΓΗΣ, η οποία θα αποτελείται και από πιστούς εξ Ιουδαίων και από πιστούς εξ εθνών.

Τελειώνοντας, πιστεύω ότι μετά την παράθεση των παραπάνω στοιχείων, η άποψη που υποστηρίχθηκε στην εκπομπή του **Sid Roth** για την ύπαρξη 2 ξεχωριστών ομάδων πιστών, που θα αποτελούν οι μεν εξ Ιουδαίων πιστοί τη «Νύμφη του ΘΕΟΥ», οι δε εξ εθνών πιστοί τη «Νύμφη του ΧΡΙΣΤΟΥ», δεν μπορεί να στηριχθεί άμεσα στην Βίβλο. **Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε, όταν ο καλεσμένος της εκπομπής υποστήριξε την άποψη ότι οι πιστοί εξ Ιουδαίων είναι η «Νύμφη του Θεού», για τους πιστούς ποιας συγκεκριμένης χρονικής περιόδου αναφερόταν.** Πρόκειται για τους Ιουδαίους πιστούς της περιόδου της οικονομίας του νόμου **ή** για τους Ιουδαίους πιστούς της περιόδου της οικονομίας της χάριτος, η οποία άρχισε από την Πεντηκοστή και μετά; **Μήπως** πρόκειται για τους Ιουδαίους πιστούς της περιόδου της επταετίας του Αντίχριστου **ή** για τους Ιουδαίους πιστούς της περιόδου της βασιλείας του Ιησού επί της Γης; **Μήπως** πρόκειται για Ιου-

δαίους πιστούς όλων των περιόδων, από τη δημιουργία μέχρι τη συντέλεια του κόσμου; Ειδικά για την περίοδο της Καινής Διαθήκης, είναι αδύνατον να συμβαίνει κάτι τέτοιο, καθόσον η αρπαγή της νύμφης εκκλησίας του Ιησού Χριστού θα είναι **μόνο ΜΙΑ** και θα περιλαμβάνει Ιουδαίους και εθνικούς, που θα έχουν το δαχτυλίδι του αρραβώνα του Πνεύματος.

Ίσως να φανεί παράδοξο, αλλά παρ' όλο που τα στοιχεία που παρουσίασα στην παρούσα μελέτη δεν επιβεβαιώνουν Βιβλικά τον παρπάνω ισχυρισμό που ειπώθηκε στην εκπομπή του **Sid Roth**, αλλά τον απορρίπτουν χωρίς να υπάρχουν στοιχεία αμφιβολίας, παρ' όλα αυτά κρατώ κάποια επιφύλαξη για την πληρότητα της απάντησης, **καθόσον ο Λόγος του Θεού συνέχεια αποκαλύπτεται**, εμείς νομίζουμε ότι τα ξέρουμε όλα, στην πραγματικότητα όμως γνωρίζουμε ένα πάρα πολύ μικρό και απειροελάχιστο από τον πλούτο των αποκαλύψεων της Βίβλου. Ο Θεός είναι άπειρος και ανεξιχνίαστος και οι κατά καιρούς αποκαλύψεις Του υπερβαίνουν κάθε ανθρώπινη σύλληψη και ενέργεια και όταν συμβαίνει αυτό μένουμε έκθαμβοι και εκστατικοί μπροστά στη μεγαλειότητά Του και αναφωνούμε: **«Ω βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσεως Θεού. Πόσον ανεξερεύνητοι είναι αι κρίσεις αυτού και ανεξιχνίαστοι αι οδοί αυτού. Διότι ποιος εγνώρισε τον νούν του Κυρίου; ή ποιος έγεινε σύμβουλος αυτού;»** (Ρωμ. 11:33-34). Στο βιβλίο του Ιώβ διαβάζουμε: **«Τον παντοδύναμον, δεν δυνάμεθα να εννοήσωμεν αυτόν· είναι υπέροχος κατά την δύναμιν και κατά την κρίσιν και κατά το πλήθος της δικαιοσύνης, δεν καταθλίβει. Διά τούτο οι άνθρωποι φοβούνται αυτόν· ουδείς σοφός την καρδίαν δύναται να εννοήση αυτόν»** (Ιώβ ΛΖ /37:23-24). Επίσης: **«Δύνασαι να εξιχνιάσης τα βάθη του Θεού; δύνασαι να εξιχνιάσης τον παντοδύναμον με εντέλειαν;»** (Ιώβ ΙΑ/11:7).

Όπως εκφράστηκε ο καλεσμένος της εκπομπής του Sid Roth, αποκαλώντας τους εξ Ιουδαίων πιστούς «Νύμφη του Θεού», ίσως να μην αποδόθηκε επακριβώς ο σωστός όρος και ίσως να μην έδωσε επαρκείς εξηγήσεις τι ακριβώς εννοούσε και ποιος ήταν ο λόγος που το ανέφερε. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο Θεός δεν κάνει ιδιαίτερη χάρη μόνο στον **πνευματικό Ισραήλ**, την εκκλησία Του (που αποτελείται από πιστούς από κάθε έθνος, φυλή και γλώσσα και για όλες τις χρονικές περιόδους), αλλά έχει και ιδιαίτερη χάρη και σχέδιο για τον **φυσικό Ισραήλ**, καθόσον η προστασία Του επάνω στο λαό αυτό είναι ομολο-

γουμένως συγκλονιστική, σημειωτέον ότι πολλές προφητείες της Βίβλου δεν έχουν ακόμα εκπληρωθεί για τον εκλεκτό επίγειο λαό Του, τον Ισραήλ και αναμένεται να εκπληρωθούν στο μέλλον, που όλα τα σημεία δείχνουν ότι ο καιρός **«είναι εγγύς»**.

Σήμερα, το κράτος του Ισραήλ είναι σε έκταση πάρα πολύ μικρό, αλλά παρ' όλα αυτά στην παγκόσμια πολιτική σκηνή έχει πάντα πρωταγωνιστικό ρόλο. Θεωρείται ένα από τα ισχυρά κράτη της σύγχρονης ιστορίας, που οι εχθροί του το φοβούνται και οι φίλοι του το σέβονται. Γνωρίζουμε ότι μια ημέρα που ο Ιησούς θα επανέλθει στη Γη με δύναμη και δόξα, δεν θα πάει σε κανένα άλλο κράτος, αλλά θα σταθεί επάνω στο όρος Ελαιών, από το οποίο αναλήφθηκε και το όρος αυτό θα σχιστεί στα δύο (βλ. Ζαχαρίας ΙΔ/14:4) και αυτό θα είναι μια επίδειξη της παντοδυναμίας Του: **«...Και θέλει ιδεί αυτόν πας οφθαλμός και εκείνοι οίτινες εξεκέντησαν αυτόν, και θέλουνσι θρηνήσει επ' αυτόν πάσαι αι φυλαί της γης»** (Αποκάλυψη Α/1:7 /Βλ. Ζαχαρίας ΙΒ/12:10-11). Κατά την περίοδο εκείνη ο Ιησούς θα καταστήσει την Ιερουσαλήμ πρωτεύουσα της βασιλείας Του. Λεπτομέρειες για το θέμα αυτό, μπορείτε να διαβάσετε στο βιβλίο των εκδόσεων μας με τίτλο **«ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ»** (βιβλίο Νο3), το οποίο έχει αναρτηθεί ολόκληρο στην ιστοσελίδα μου και στην ομάδα «βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» του facebook, σε αρχείο PDF (σελίδες 570 - 7η έκδοση 2021).

Κλείνω τη μελέτη αυτή με τα παρακάτω λόγια από την Αποκάλυψη ΚΒ/22:1-19

«...Και το ΠΝΕΥΜΑ και η ΝΥΜΦΗ λέγουσιν: ΕΛΘΕ. Και όστις ακούει, ας είπη: ΕΛΘΕ. Και όστις διψά, ας έλθη, και όστις θέλει, ας λαμβάνη δωρεάν το ύδωρ της ζωής.

.... Διότι μαρτύρομαι εις πάντα ακούοντα τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου· Εάν τις επιθέσει (=προσθέσει) εις ταύτα, ο Θεός θέλει επιθέσει εις αυτόν τας πληγάς τας γεγραμμένας εν τω βιβλίω τούτω·

....Και εάν τις αφαιρέση από των λόγων του βιβλίου της προφητείας ταύτης, ο Θεός θέλει αφαιρέσει το μέρος αυτού από του βιβλίου της ζωής και από της πόλεως της αγίας και των γεγραμμένων εν τω βιβλίω τούτω...»

... /// ...

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 26 - 5

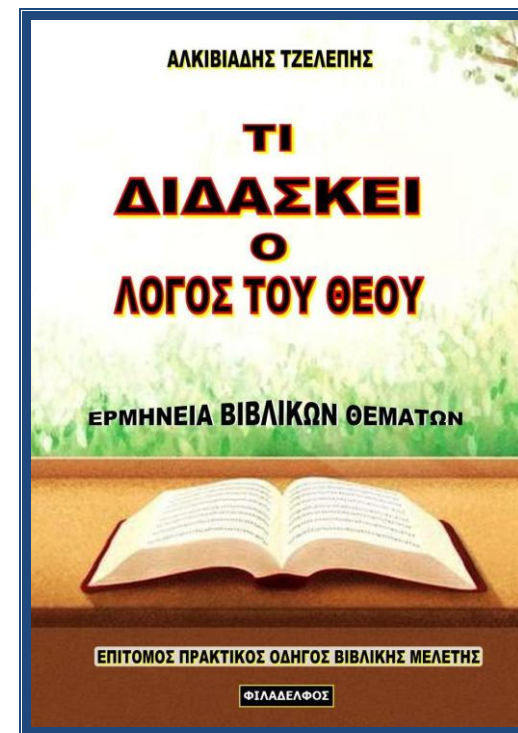
1η έκδοση: 1995 ♦ 7η έκδοση: 2021 - σελ. 570

❖ Το βιβλίο αυτό αναλύει με ακριβή ιστορικά στοιχεία τις σύγχρονες πολεμικές κινητοποιήσεις που συμβαίνουν επάνω σ' ολόκληρο τον κόσμο, με τελική κατάληξη την περιγραφή της μελλοντικής επίθεσης της Ρωσίας με τους συμμάχους της εναντίον του λαού Ισραήλ.

Αν και τα γεγονότα αναλύονται κάτω από το φως των προφητειών της Βίβλου, το βιβλίο αυτό δεν μπορεί να χαρακτηριστεί σαν «θρησκευτικό», αλλά αποτελεί ένα «σπάνιο σύγχρονο ιστορικό ντοκουμέντο», μοναδικό στην Ελληνική βιβλιογραφία, ένα μνημειώδες έργο που προχωρεί μέσα στο μέλλον.

❖ **Ερωτήματα όπως τα παρακάτω βρίσκουν απάντηση:**

Ποιο θα είναι το μέλλον του κόσμου; **Θα υπάρξει** ειρήνη μεταξύ Αράβων και Ισραήλ στη Μέση Ανατολή; **Ποιος** θα είναι ο ρόλος της Ενωμένης Ευρώπης; **Ποιος** θα είναι ο μελλοντικός «Παγκόσμιος Υπέρ-Ηγέτης;» **Θα γίνει** 3^{ος} παγκόσμιος πόλεμος και τότε; **Είναι κοντά** η 2^η έλευση του Ιησού Χριστού;

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 40 - 1

1η έκδοση: 05/1992 ♦ 2η έκδοση: 01/1995 ♦ 3η έκδοση: 04/2001 (σελ. 280)

4η έκδοση: 11/2012 (σελίδες 360) ♦ 5η έκδοση: 10/2022 (σελίδες 608)

Ένα βιβλίο που αποτελεί πολύτιμο **ΟΔΗΓΟ - ΒΟΗΘΗΜΑ**. Πρόκειται για μια συλλογή βασικών θεμάτων, που εξετάζονται και ερμηνεύονται σύμφωνα με την Αγία Γραφή. Το βιβλίο απευθύνεται σε όλες τις τάξεις των ανθρώπων, σε θεολόγους, ιεροκήρυκες, ομιλητές, δασκάλους Κυριακών σχολείων, καθώς και σε απλούς ανθρώπους, που εκζητούν να γνωρίσουν τις αιώνιες αλήθειες της Γραφής και να έχουν προσωπική σχέση και γνωριμία με τον ένδοξο Κύριο Ιησού.

Ένα επίτομο **ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ**, που περιέχει 31 αυτοτελή θέματα, γεγονός που χαρακτηρίζει το βιβλίο αυτό σαν μια «Μικρή Βιβλική Εγκυκλοπαίδεια». Η ύλη του κάθε θέματος περιλαμβάνει περίπου 15-20 σελίδες. Στο τέλος του κάθε θέματος, αναφέρονται ΠΗΓΕΣ και ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ (βιβλία, μηνύματα σε cd, video, κλπ), όπου μπορεί να ανατρέξει ο ενδιαφερόμενος, για περισσότερες λεπτομέρειες.

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφείας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (31 Βιβλικά θέματα - 5η έκδοση 2022)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ εσχατολογικό (7η έκδοση 2021)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεση Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Αλκιβιάδη Τζελέπη)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεότητά του Ιησού Χριστού
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «ΨΑΛΤΕ ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - έκδοση 2023)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Τραγούδια και Ύμνοι (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ (συνοπτική παρουσίαση)
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ /ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλανθρωπος;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές (1η έκδοση 2022)
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γ. Γαρδέλης - 2η έκδοση)

Όλα τα βιβλία των εκδόσεων "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"
έχουν αναρτηθεί σε αρχεία pdf
στις παρακάτω 2 ηλεκτρονικές διευθύνσεις:

- 1) S I T E: www.AlkiviadisFiladelfos.com
- 2) F A C E B O O K: "βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"